

12/274

ஸ்ரீ-ஸ்ரீ

சுப்பிரமணிய தேசிகசுவாமிகள்
திருவடிகளே சரணம்.
கடைச்சங்கத்துள் ஒருவராகிய
கணிமேதாவியார்
செய்த

திருநெல்வேலி இந்து சர்வகலா சாலை

Tamil Pundit

A. T. சபாபதியா பிள்ளை

PRINTED AT 'SUN' DALLINGO P...

P...

Price. 6. Annas.

Copy right reserved.

PREFACE.

In the Editions of Matriculation Tamil Text Book as yet published, the readings of many stanzas of the *ஏலாதி* portion, are incorrect; and consequently the annotators have all of them, erred grossly, in their explanations of them. This manual therefore which was originally in the manuscript form designed only for a small circle of boys—my own pupils, is published at the suggestion of some friends for the use of all candidates preparing for the Entrance Examination of this University. Much pains have been taken to make the annotations as exhaustive as possible. The author hopes that this book will be found of considerable utility by those for whom it is intended.

The Author.

இல்லற நூலேற்ற துறவற நூலேயுங்காற்
சொல்லறநூற் சோர்வின்றித் தொக்குரைத்து—நல்ல
அணிமேதைபாய் நல்ல கீட்டு நெறியும்
கணிமேதை சொன்னான் கலந்து.

சுப்பிரமணிய தேவிகளாயிற்று

சுப்பிரமணிய தேவிகளாயிற்று

திருவடிகளே சரணாம்.

கடைச்சங்கத்துள் ஒருவராயின

கலிமேதவியார்

செய்த

வலாதிபும்

திருநெல்வேலி இந்த சர்வகலா சாலை

Tamil Pundit

A. T. சபாபதியா பிள்ளை

செய்த

உரை முதலியவும்.

PRINTED AT THE DARLING PRESS.

PALAMCOTTAH.

Price. 6. Annas.

Copy right reserved;

கடவுள் துணை

THE TAMIL

MATRICULATION TEXT BOOK

For 1881.

வலாதி மூலமும் உரையும்

காப்பு.

அறுநால்வ ராயபுகழ்ச் சேவடி யாற்றப்
பெறுநால்வர் பேணி வழங்கிப் - பெறுநான் [க்
மறைபுரிந்துவாழுமேன்மண்ணொழிந்துவிண்ணோர்
கிறைபுரிந்து வாழ்த வியல்பு.

(இதன் பொருள்) புகழ்ச்சேவடி—(பொருள்சேர்ந்த)
புகழினை யுடைய (கடவுளது) சிவந்த பாதங்களை, -ஆற்றப்
பெறு நால்வராய—முற்றும்பெற்ற (சனகாதியர்) நால்வரா
கிய, அறுநால்வர்—இருபத்து நான்கெழுத்துக்களையுடைய
காயத்திரி மந்திரமே ரூபமாகவுடையோர், பேணி வழங்
கி—போற்றி அனுஷ்டித்தது காரணமாக, பெறுநான்மறைபு
ரிந்து—யாவரும்பெற்றுக்கொண்ட நான்குவேதங்களிற் கூ
றியவாறு ஒழுக்கி, வாழுமேல்—(ஒருவன்) வாழுவானேயா
யின், மண்ணொழிந்து— பூவுலகை (புகழோடு) நீத்து,
விண்ணோர்க்கிறைபுரிந்து— தேவேந்திரஞ்சியங்கரசசெலுத்
தி, வாழ்தவியல்பு—நீழிவாழ்வது இயலும் என்றவாறு.

வேதநெறிவிலகாது நடப்பவர் விண்ணவர்க்கிறைபுரிவர் என்பது கருத்து—ஆயுஷ்ணெச்சம் பிரித்துக்கூட்டப்பட்டது. வழங்கி-செய்வென்னைச்சத்திரிபு. திரிசடுகந்து மூன்று பொருளும் நான்மணிக்கடிகையினான்குபொருளும் சிறுபஞ்ச மூலத்தைந்துபொருளும் போலிங்கறுபொருள் கூறுவ மென்பார் அறுநால்வரென்று தொடங்குகிறார்.

இயலும்—கூடும். வாழும்—உயர்க்கணை ஆண்பால் படர்க்கைவினைமுற்று. “பல்லோர்படர்க்கை முன்னிலைதன்மையிற் செல்லாதாகுஞ் செய்யுமென்முற்றே.”

நால்வர்—சனகர், சனந்தரர், சனற்குமாரர், சனற்குசாதர். இவர்கள் கல்லாலின்கீழ் தெக்கூணாமூர்த்தியினிடத்து வேதரகசியம்பெற்றவர்கள். இவர்கள் காயத்திரிமந்திரமே ரூப மாபுடையோரென்பது வெளி. காயத்திரிமந்திரம் 24. எழுத்துக்களுடையது. அறுநால்வராயநால்வர் பேணி வழங்கப் பெறுநான் மறைபுரிந்து வாழுமேல் எனக்கூட்டுக. நான் மறைபுரிந்துவாழ்பவர் இம்மையில் அநுபவிக்கும் நன்மை அடுத்த பாட்டில் கூறப்பட்டது. இந்நூல்செய்த மேதாவி யார்சைவயோயன்றி மற்றையரல்லர். இனி அறுநால்வரீ என்ப தனையான் எனதென்னும்பற்றற்ற நால்வர் எனக்கொள்ள லாகாதோவெனின் சனகாதியர் பிரமக்ஞானியராயே பிறந் திருந்து சிவபதமடைந்தவராதலாலும் மேற் கூறியவாறே ஆறுபொருட்படக் கூறப்படுமிந்நூலெனவறைதற்கே எண் ணூசிய ஆறின்திரிபாகிய. அறுவென்றெடுத்ததினாலும் கொள் ளலாகாதென்க

நூல்

சென்றபுகழ் செல்வ மீக்கூற்றஞ் சேவகம்
நின்ற நிலைகல்வி வள்ளன்மை — என்றும்
வழிவந்தார் பூங்கோதா யாறு மறையின்
வழிவந்தார் கண்ணை வனப்பு.

இ-ள். ஆர்பூங்கோதாய்—நிறைந்த பூவையணிந்த கூந்தலை யுடையாய், சென்றபுகழ்—(திசையெங்கும்) சென்றபுகழ், செல்வம்—(குன்றாத) செல்வம், மீக்கூற்றம்—ஸ்துத்தியம், சேவகாநிற்றலை—முயற்சியைவிட்டு நீங்காநிலைமை, கல் வி—வித்தை, வள்ளன்மை—(வரையாத) ஈதல், ஆறும்— (ஆசிய இவ்) ஆறும், என்றும் வழிவந்து—தொன்மையு டைய குடிப்பிறந்து, மறையின்வழிவந்தார்கள்—வேதநெறியிலொழுவுவாரது, வனப்பு—இலக்ஷணம் எ—று.

வேதநெறியிலொழுவுவார் இவ்வாறுமிகவுலகிற்பெறுவ ரொன்பதுகருத்து. மகதேமுன்னிலையாகக் கூறியது ஏனைநீ தினூலுள்ளுங்காண்க. வழிவந்தார் கண்ணே-உடைமை இட த்துமயங்கியது வேற்றுமைமயக்கம். 1.

கொலைபுரியான் கொல்லான் புலான்மயங்கான் கூர்த்த, அலைபுரியான் வஞ்சியான் யாதும்-நிலைதிரி யான், மண்ணவர்க்கு மன்றி மதுமலிபூங்கோதாய், விண்ணவர்க்கு மேலாய் விடும்.

இ—ள். மதுமலிபூங்கோதாய்—தேன்பொழியும் பூவை யணிந்த கூந்தலையுடையாய், கொலைபுரியான்—பிறர் மற்றொ ருயிரைக் கொலை செய்தலுக்கு முடன்படாநாகி, கொல்லான் —தானுமற்றொன்றைக் கொல்லாதவனாய், புலான்மயங்கான் —ஊன்தின்னும் ஆசைமேற்கொண்டொழுசாமல், கூர்த்த அ லைபுரியான்—(பிறவுயிரை) மிகுந்த இம்மைக்குள்ளாக்காது, வஞ்சியான்—பொய்த்துவாழ்த்தலெரிந்து, யாதும்நிலைதிரியா ன்—யாதுகாரணம்பற்றியும் தன்னிலைமையினின்று விலகா தவன், மண்ணவர்க்குமன்றி—பூவுலகத்தாரது வணக்கத்துக் குமுரியானையதன்றி, விண்ணோர்க்கு மேலாய் விடும்—வானு லகத்தார் வணக்கத்துக்கு முரியாவது திண்ணம் எ—று.

கொன்றுதின்னல், துன்பஞ்செய்தல், வஞ்சித்தல், நிலை
தடுமாறல் ஆகியகுற்றமற்றவர் யாவராலும் வணங்கப்படுவொ
ன்பது கருத்து. கொலைபுரியான் முதலிய வினைமுற்று வி
னையெச்சமாயதுகாண்க. “வினைமுற்றே வினையெச்சமாதலு
ம். &c.” கூர்த்த இறந்தகாலப்பெயரொச்சம், கூர் (பகுதி)
த் (சந்தி) த் (இறந்தகால இடைநிலை) அ (பெயரொச்ச
விசூதி) அலை, பூ—முதனிலைத்தொழிற்பெயர்கள்.

யாதும் முற்றும்மை. நிலை—தொழிலாகுபெயர். நில் (பகு
தி) ஐ (தொழிற்பெயர்விசூதி). மலி—வினைத் துதகை.
விடும்—துணிவுப்பொருளது.

நிலை என்னுந்தொழிற்பெயரும் நகை என்னுந்தொழிற்
பெயர்போன்று வினை வகற்பம்பெறும்.

நிலைத்த, நிலைத்து, நிலைக்கின்ற, நிலைக்க, நிலைக்கும், நிலைப்பி
ன். நகைத்த, நகைத்து, நகைக்கின்ற, நகைக்க, நகைக்கும்,
நகைப்பின், நக்க, நக்கு, நகுகின்ற, நக, நகும், நகின். நின்ற
நின்று, நிற்கின்ற, நிற்க, நிற்கும், நிற்பின். 2.

தவமெளிது தான மரிதுதக் கார்க்கேல்
அவமரி தாத லெளிதால் அவமில்லா
இன்பம் பிறழி னியைவெளிது மற்றதன்
துன்பந் துடைத்த லரிது.

இ-ள. தவமெளிது—(யாவர்க்கும்) தவஞ்செய்தல்எளிது,
தானமரிது—கைப்பொருள் வழங்கலரிது, தக்கார்க்கேல்—பெரி
யோர்க்கு, அவமரிது—குற்றத்துக்குள்ளாதலரிது, ஆதெளி
து—(நன்னெறியிலொழுங்கிப்பக்குவர்) ஆதல்எளிது, அவமி
ல்லாவின்பம்பிறழின் —கெடுதலில்லா (நித்தியமாகிய) இன்
பநெறிதடுமாற்ச்சென்றால், இயைவெளிது—பிறட்பிற்பொருந்

துதலெளிது, மற்றதன் துன்பந்துடைத்தலரிது—அவ்வாறு
பிறந்ததின் கண்ணுண்டாகுந்துன்பத்தை நீக்கிக்கொள்ளுதல்
அரிது என்று.

தருமவழிபாடுடையது செய்தற்கரிதானாலுமதைக் கைவிட
லாகா தென்பதுகருந்து. ஆதவே தருமவழி பாடல்லாதது செ
ய்தற்கு எளிதானாலுமதைக் கைவிடவே கடமையறிக. எளி
து—சாத்தியம். அரிது—அசாத்தியம். அரிது—அருமை (பகு
தி). எளிது—எண்மை (பகுதி). தக்கார்—தகு (பகுதி) ப
குதியிரட்டித்து இறந்தகாலங் காட்டியது, ஆர் (பலர்பாற்
படர்க்கை விசுதி) உகரக்கேடுசந்தி. இறந்தகாலவினையால
ணையும்பெயர். இயைவு—இயை (பகுதி). அவமில்லா இன்
பம் இங்கு ஆகுபெயராய் பேரின்பமாகிய முத்தியினெறிக்
காயிற்று. தானம்—இல்லறதருமம். 3.

இடர்தீர்த்த லெள்ளாமை கீழினஞ்சே ராமை
படர்தீர்த்தல் யார்க்கும் பழிப்பி—னடைதீர்த்தல்
கண்டவர் காமுறுஞ் சொற்காணிற் கல்வியின்கண்
விண்டவர் நூல் வேண்டா விடும்.

இ-ள். இடர்தீர்த்தல்—தனக்குறுந்துன்பந் துடைத்தலும்,
எள்ளாமை—பிறரை நின்றதை செய்யாமையும், கீழினஞ்சேரா
மை—கீழ்மக்களோடு பழகாமையும், யார்க்கும் படர்தீர்த்
தல்—யாவர்க்கேனுமுண்டாந் துன்பங்களைதலும், பழிப்பின்
நடை தீர்த்தல்—(உலகம்) பழிக்கும்படியான வழியினீங்கு
தலும், கண்டவர்காமுறுஞ்சொல்—கேட்டோர் விரும்புமின்
சொல்லும், காணில்—(ஆகிய இவ்வாறும்) ஒருவன் தானே
கண்டு கொண்டானெனில், (அவன்) கல்வியின்கண் விண்
டவர் நூல்—கற்றறிந்தோராற் சொல்லப்பட்ட சாஸ்திரத்தை,
வேண்டாவிடும்—பார்த்து அறியவேண்டிய பொருள் ஒன்று
மில்லாதவன் ஆவன் என்று.

தனக்குறுந் துன்பந்துடைத்தல்—“தென்புலத்தார் தெய்வம்
 விருந்து ஒக்கல்தான் என்றாங் கைம்புலத்தா ரோம்ப றலை.”
 என்பதனாலும், ‘யார்க்கும்படர்தீர்த்தல்’ எனப்பின்னே பாடி
 யதானுங்காண்க. காமுறும்-காமம், அம் ஈறுதொக்கது. காமம்
 —ஆசை, உறுதல்—அடைதல், பொருந்தல், கொள்ளல். சா
 ஸ்திரக்கேள்வியான்வரும் பயனாகிய நல்லொழுக்கம் தானே
 யொருவனுக்கமையுமாயின் அவன் சாஸ்திரத்தை யாதுகரு
 திகொள்ளல்வேண்டும்? வேண்டாநாதலாலவன் பெருமை
 துதிக்கப்பட்டது. கண்டோரைக்கேட்டோரொன்றது சம்மந்
 தம்பற்றி. காணில்—கண்டு அவற்றைக்கொண்டானெனில் எ
 னக்கூட்டுக. கண்டு—அறிந்து. 4.

தனக்கென்று மோர்பாங்கற் பொய்யான் மெய்
 யாக்கும், எனக்கென் றியையான்யா தொன்றும் -
 புனக்கொன்றை, போலு மிழையார்சொற் றேறான்
 களியானேல், சாலும் பிறர்நூலின் சால்பு.

இ-ள. தனக்கென்று பொய்யான்—சுயகாரிய சித்தியின்பொரு
 ட்டிப் பொய்யாதவனும், ஓர்பாங்கற் பொய்யான்—ஒப்பற்றத
 ன்தோழனுக்காகவும் பொய்யுரையாதவனும், மெய்யாக்கும்—
 உண்மையை (வாய்மையை) உரைக்கின்றவனும், யாதொன்
 றும், எனக்கென்றியையான்—எப்பொருளிடத்தும் எனது
 என்னுமபிமானமில்லானும், புனக்கொன்றை போலுமிழை
 யார் சொற்றேரான்—முல்லைநிலத்துக் கொன்றைப்பூவன்ன
 ஆபரணந்தாங்கும் பெண்களது சொல்லைப் பேணாதவனும்
 களியானேல்—(செல்வமதினால்) களியாதவனுமாக ஒரு
 வன் வாழ்வானானால், பிறர்நூலின் சால்பு—பிறர்கூறியதரும
 சாஸ்திரத்தின் மேன்பொருள்சள், சாலும் (அவனுக்குத்தா
 னே) அமையும். எ—று. C. F. 3rd Stanza.

பொய்யொழிந்து மெய்யுரைத்துப் பற்றுவிட்டுத் தையல் சொற்கேளாது களியானொருவனுக்குத் தருமநூற்கேள்வியே ண்டியதில்லை யென்பது கருத்து. தருமநூலிற் கூறும் பொருள்களிலையேயன்றி மற்றல்ல ஆதலால்.

பாங்கற்பொய்யான்-நான்காம் வேற்றுமைத்தொகை. பொய்யான் என்பதை தனக்கென்றென்பதனோடும் குவ்வைபாங்கனென்பதனோடும் பிரித்துக் கூட்டிக்கொள்க. கொன்றை மலர் மஞ்சள் சிறமுடையது:

இழை—ஆபரணம்.

சால்பு—ஆகுபெயராய் சான்ற பொருளுக்காயிற்று. சால்பு; சாலும், சால் (பகுதி).

அவன் (கிடைத்த எழுவாய்), சாலும் (பயனிலை) எனினும், சால்பு (எழுவாய்), சாலும் (பயனிலை) எனினும் பொருள்முதலியன வேறுபடாது பொருந்தல் காண்க. முல்லை—இடைத்திணை. நிலம் ஐந்துதிணையாகும்-குறிஞ்சி; பாலை, முல்லை; மருதம்; நெய்தல் என. செல்வமதினால் என்பதை செல்வம், மது, என்னவுங்கொள்க; மது—கள். 5.

நிறையுடைமை நீர்மை யுடைமை கொடையே; பொறையுடைமை பொய்மை புலாற்கண் - மஹையுடைமை; வேயன்னதோளா யிவையுடையான் பல்லுயிர்க்கும், தாயன்ன னென்னத் தரும்.

இ-ள். வேயன்னதோளாய்-பசுமூங்கிலின துமெதுவுடைய தோளாய், நிறையுடைமை—(புலன்வழியேபோகாது தன் மனதை) நிறுத்தும் வசமும், நீர்மையுடைமை-நற்குணமுடைத்தாதலும், கொடையே-ஈகையும், பொறையுடைமை-(எத்திறத்தும்) பொறுதியோடுகூடியிருத்தலும், பொய்மைக்கண்ம

றையுடைமை—பொய்கூறவிடாது தன்னை யடக்குதலும், பு
 லாற்கண்மறையுடைமை—ஊன்தின்னவிடாது தன்னை யடக்
 குதலும், இவையுடையான்—(ஆகிய இவ்வாறும்) பொருந்
 திய ஒருவன், பல்லுயிர்க்கும்—சகல சீவர்கட்கும், தாயன்ன
 னெனத்தகும்—தாயினது அன்பு போலும் அன்பிணையுடை
 யவன் என்று யாவரும் சொல்லத்தகுந்தவன் ஆவன்
 எ—று.

தாய்க்கூரிய அன்போடுகூடிய நற்குணங்கள் இவ்வாறுமாத
 லால் இவன் தாயொப்பான் என்பது சருத்து. தோளாய்—மக
 டே முன்னிலை.

கண், மறையுடைமை இரண்டையும் பொய்க்கையோடுங்
 கூட்டுக:

உடையான் (எழுவாய்) தகும் (பயனிலை). தகும்-செய்யும்
 என்னும் வினைமுற்று. ஆன்பாற் படர்க்கை. இது பெண்
 பால், ஒன்றன்பால் பலவின்பாலுக்கும் வரும். ஏ—எண்ணுப்
 பொருள். மறை—மறுத்தல். 6.

இன்சொர் லளாவ விடமினிதூண் யாவர்க்கும்
 வன்சொற் களைந்து வகுப்பானேல் - மென்சொல்
 முருந்தேய்க்கு முட்போ லெயிற்றினாய் நானும்
 விருந்தேற்பர் விண்ணோர் விராந்து.

இது இல்லற தரும் நடத்துவோர் தம்மை நோக்கிவரும்
 விருந்தினரை யுபசரிக்கும் பத்ததி கூறியது. இ-ள். மென்
 சொல் முருந்தேய்க்கு முட்போ லெயிற்றினாய்—மிருதுவாகிய
 சொல்லையும், பீலியினது அடியை ஒத்து விளங்கும் கூரிய
 பல்லையு முடையாய், யாவர்க்கும்—(தன்னில்லம் நோக்கிவ
 ரும் விருந்தாவார்) யாவரிடத்தும், இன்சொல்—இங்கிதமா

ன சொல்லே யுலாத்தலும், அளாவல்—கலந்துறவாடலும், இடம்—ஆசனமளித்தலும், இனிதூண்—அறுசுவையோடு பொருந்திய உண்டியளித்தலும் (செய்து), வன்சொற்களைந்து—கடுஞ்சொல் மறந்து, வகுப்பானேல்—உபசரிப்பானே யாயின், (அவனை) நாளும்—எக்காலமும், விண்ணோர்—வானவர், வினாந்து விருந்தேற்பார்—வினாந்து எதிர்நோக்கி வந்துதமக்கு விருந்தினனாகும்படி வேண்டிக்கொள்வர் எ—று.

இன்சொல், அவளால், இடம், இனிதூண், வன்சொற்களைதல், வகுத்தல் என அறுபொருள் காண்க. விருந்தும் வேள்வியோடொக்கும். மானிட யாகமென வழங்குதலுங்காண்க. பீலி—மயிலிறகு. வகுத்தல்—கொடுத்தல், விருந்தினர்க்காதலால் உபசரித் தென்றனம்.

விண்ணோர் (எழு) ஏற்பார் (பய) யார்க்கும்—வழாம் வேற்றுமை மபக்கம்.

“செல்விருந்தோம்பிவருவிருந்து காத்திருப்பான்.

நல்விருந்து வானத்தவர்க்கு.” திருக்குறள். 7.

உடன்படான் கொல்லா னுடன்றார்நோய் தீர்த்து
மடம்படான் மாண்டார்நான் மாண்ட - இடம்பட
நோக்கும்வாய் நோக்கி நுழைவானேன் மற்றவனை
யாக்குமவர் யாக்கு மனைந்து.

இ-ள. உடன்படான்—(ஒன்றனைப் பிறர்கொல்ல) உடன்படாமல், கொல்லான்—(நானுள்) கொல்லாமல், உடன்றார்நோய்தீர்த்து—(பிணியால்) வருந்தினோர் நோயைத்தீர்த்து, மடம்படான்-பேதைமையாகிய தொழிலி லிறங்காதே, மாண்டார்நால்மாண்ட இடம்பட நோக்கும் வாய்நோக்கி—மாட்சிமைப் பட்டாரது நூலிற்கூறிய நன்னெறி நல்லொழுக்கம்

தனக்குப்பெருகும்படிபெரியானாக் கேட்டாராய்ந்து, நுழை
வானேல்— (தான் ஆராய்ந்தவற்றில்) புகுந்து ஒழுகுவா
னாயின், அவனையாக்குமவர்—அவனை யனைந்தார்க்கும், அ
னைந்து—நன்னெறி யெல்லாங்கூடி, யாக்கும்—பொருந்தும்
என்று.

நன்னெறியி லொழுகுவோரைச்சேர்ந்தவரும்நற்குறி பெறு
வர் என்பதுகருத்து.

ஆகவேதம்மை யடுத்தோர்க்கும் நன்மையே தரும்படியான
செயலில்ஒருவனி ருப்பதுதருமம். [நோக்கிநுழைவானேல்].
நோக்குதல், நுழைதல், கொல்லாமை,அதற்குடன்படாமை,
நோய்தீர்த்தல், மடம் படாமையோடு, பொருள் ஆறுதல் கா
ண்க.

யாக்குமவரோடு கூட்டிய உம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.
உடன்றார்—உடல் (பகுதி), ற் (இறந்தகால இடைநிலை),
ஆர் (பலர்பாற் படர்க்கை விசுதி), ல், ற் ஆய் ன் ஆனது சந்
தியும் விகாரமும். மாண்டார்—மாண் (பகுதி), ட் [இறந்த
கால இடைநிலை], ஆர் [பலர்பாற் படர்க்கை விசுதி].
மாண்டார்—இறந்தார் என்னும்பொருட்கு வருமெனின் மா
ள் [பகுதி], ட் [இறந்தகால இடைநிலை], ஆர் [பலர்பாற்
படர்க்கை விசுதி], ள், ட், ஆய், ண், ஆனது சந்தியும் விகார
மும். மாண்ட-பலவின்பாற் படர்க்கை வினையா லணையும்
பெயர், இவையனைத்தும் படுவிசுதி குன்றியன,

மாண்ட (எழு) யாக்கும் (பய),

8.

கற்றாசாக் கற்ற துணரா ரொனமதியார்

உற்றாசா யன்னணமோ ராமல் - அற்றார்கட்

குண்டியுறையு ளுடுக்கை யிவையீய்ந்தார்

பண்டிதராய் வாழ்வார் பயின்று,

இ-ள். கற்றாசாக் கற்ற துணரா ரொனமதியார்-கற்றறிந்தோரைக்

கற்றவாறறிவினா னொனமதியாமலும், [கற்றவாறறிந்தா னொன்
றே மதித்தும்) உற்றாரா யன்னண மோராமல்—உறவின,
னாயும் உறவிலாொன்று அவ்வாறு நினையாமலும் (உறவின
ொன்றே நினைத்தும்) அற்றார்கட்கு—பொருளில்லார்க்கு
உன்டி—உணவும் மருந்தும், உறையுள்—உறையிடமும், உடுக்
கை-உடையும், இவைபயின்று ஈந்தார்—இவற்றைக் கொடுத்
தலையும் பழகுவோர், பண்டிதராய் வாழ்வார்—அறிவுடையோ
ொன்று பிறரால் மதிக்கப்படுவார் எ—று.

பயின்று என்பதனை வாழ்வார் என்பதனோடு கூட்டில்
உலகத்தோடு ஒத்து, எனப்பொருள் கொள்க. உலகமா
வது உயர்ந்தோர், பேரறிவுடையோர். அவனோடு ஒத்திருத்த
லாவது தாமமவரோ யாதல். ஆகவே பண்டிதரொன்பது அடை
மேலடையாய் வருமாதலின் பயின்று என்பதனை, யீதலோடு
கூட்டியது. விண்டவர் நூல் வேண்டாவிடும்; அயல அய
லவர் நூல்; ஏன எனையிடத்துங் கூறியது போல பண்டித
ராய் வாழ்வாரொன்றது. பண்டிதர்—சகலகலாவல்லவர். 9.

செங்கோலான் கீழ்க்குடிகள் செல்வமுஞ் சீரிலா
வெங்கோலான் கீழ்க்குடிகள் வீய்ந்துகவும் - வெங்
கோல் அமைச்சர் தொழிலு மறியல மொன்றற்ற
எனைத்து மறியாமை யான்.

இ-ள். செங்கோலான் செல்வமும்—முறைதவறாது அரசியற்
றுவோனது செல்வத்தையும், கீழ்க்குடிகள் செல்வமும்—
அவன் காலின்கீழ் வாழுங் குடிகள்து செல்வத்தையும், சீரி
லாவெங்கோலான்வீய்ந்துகவும்—சிறப்பிழப்ப முறை தவறிய
அரசனது கேட்டையும், கீழ்க்குடிகள்வீய்ந்துகவும்—அவன்
காலின்கீழ்வாழுங் குடிகள்துகேட்டையும், வெங்கோலமைச்
சர் வீய்ந்துகவும்...முறை தவறாமந்திரியர் கேட்டையும், தொ

ழிலும் - [அம்மந்திரியர் தொடங்கிய] வினை முடியாதடையும்
கேட்டையும், அறியலம்— [எவ்வாறு நேர்ந்தனவென)
அறியமாட்டோம், ஒன்று—ஒரு பொருளையேனும், எனைத்
தும்..கொஞ்ச மென்கிலும், ஆற்ற—நன்றாய், அறியாமை
யான்—அறியப்பொருந்தாமையான் எ-று.

கொடுங்கோன் மன்னருமவர் குடியும் அமைச்சும் கெடு
டுவதூஉங்,செங்கோலரசருமவர்குடியும்வாழ்வதூஉங்கண்ணா
ரக் காண்கிரோம். ஆதலின் நன்மை நன்மைவிளைக்கும். தீ
மை தீமைவிளைக்கும். ஆகவே இதைக் கண்டும் நீதி தவறு
தல் எது கருதியோ அறியலம் என்பார் செங்கோலவர் செல்
வமெய்தினர், கொடுங்கோலவர் கேடெய்தினர், ஆயினும்
நாம் எதுகாரணத்தாலென அறியலமென்றார். இது மகடேஉ
முன்னிலைத்தாய்க் கூறிய சிறப்பிற்று. இனி செங்கோலர
சர் செல்வம், அவர் குடிகளது செல்வம், அவரது அமைச்சர்
கருமம் கை கூடல், வெங்கோலரசர் கேடு, அவர் குடிக
ளது கேடு, அவரது அமைச்சர்கருமம் கைவராது கெடு
தல், ஆக ஆறென ஆக்குவதற்கும் இடமுளதாதல் காண்க.

வீயந்து வீய் [பகுதி], த் [சந்தி], த் [இறந்தகால இ
டைநிலை], உ [வினையெச்சவிசுதி], த் ந் ஆனது விகாரம்.
உகவு தொழிற்பெயர், உகு [பகுதி, அ [சாரியை], வ்
உடன்படுமெய்], உ [தொழிற்பெயர் விசுதி. உகரக்
கேடு சந்தி.

உகு—உக்கு, உக, உகின், உக்க, உகுகின்ற, உகும், என
வினை விகற்பங்கொள்ளும்- 10.

அவாவறுக்க லுற்றான் றளரானவ் வைந்தின்
அவாவறுப்பி னுற்ற வமையும் - அவாவறுன்
ஆகு மவனாபி னைங்களிற்றி னுட்டுண்டு
போகும் புழையுட் புலந்து.

இ—ள் அவாவறுக்கலுற்றான்—மனத்தின்கண்ணவாவி
 னையறுக்கும்படிதுடங்கியவன், தளரான்—தன்னவாவின்
 றியே நிற்பான், அவ்வைந்தின் அவா அறுப்பின்—பொறி
 புலனாகிய நிலம், களாவேசம், மெய், பொருள், மேம்பட
 லென ஐவதைப்பட்ட பொருட்கட் செல்லுமவாவினையவிப்
 பாறாயின், ஆற்றவமையும்—எல்லாக்குணங்களாலுமிக அமை
 வுடையவனாவன், அவன் அவாவறானாகு மாயின்—அவா
 வினைக்கெடா தொழிவானாயின், ஐங்களிற்றினாட்டுண்டு-ஐம்
 பொறியென்னுமதயானையால் அலைப்புண்டு, புழையுட்புலந்
 துபோகும்—நரசவாயிலுள் துன்பமுற்றுச் செல்லும் எ—று.

பொறி—மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி.

புலன்—ஊறு, சுவை, ஒளி, நாற்றம், ஒசை.

நிலம்—மண்ணாசை, களாவேசம்—பெண்ணாசை, மெய்—
 உடலாசை. பொருள்—பொருளாசை, மேம்படல்—புகழி
 ச்சை. ஆக ஐந்து. களம்—பெண் [wife] களத்திரம்.

அவாவறுத்தல், தளரா நின்றல், ஐந்தின் அவாவறுத்தல்,
 அமைதல், அவாவறமை, புழையுட்புகுதல், ஆக ஆறுபொ
 ருள் காண்க.

11

கொலைக்களம் வார்க்குத்துச் சூதாடு மெல்லை
 அலைக்களம் போர்யானை யாக்கும் - நிலைக்களம்
 முச்சாரிகை யொதுங்கு மோரிடத்துமின்னவை
 நச்சாமை நோக்காமை நன்று.

இ—ள்.. கொலைக்களம்—யுத்தகளத்தும், வார்குத்துமெல்
 லை—தோல்வார்குத்திச் சூதாடுமிடத்தும், சூதாடுமெல்லை—க
 வருடிச் சூதாடுமிடத்தும், அலைக்களம்—[தண்ட முதலாயின
 வற்றால்) அலைக்குஞ் சினைக் களத்தும், போர் யானை ஆக

சூ'ம் நிலைக்களம்—யானைகளைப் போர்க்களத்துப் போர்செய்யப் பயிற்சி செய்யும் நிலையிடத்தும், முச்சாரிகை யொதுங்கு மோரிடத்தும்—யானை, தேர், சூதிரை. யானை மூன்றுஞ் சாரிகை யோடுகின்ற எந்த இடத்தும், இன்னவை—அங்கங்கு முறையே நடக்கும் இத்தொழில்களை, நச்சாமை—விரும்பா மையும், நோக்காமை—போய்ப் பாராமையும். நன்று—நல் வினையாம் என்று.

இடப்பொருளின் அத்துச்சாரியை யைகளம் முதலானவற் றோடுங் கூட்டுக.

எல்லையை வார்த்துத்தோடுங் கூட்டுக, சூத்தும்எனஎச்சமாக்கி.

வார்த்துத்து என்பது மூன்று முழுமுள்ள தோல் வாரை இரண்டாய் மடக்கி ஒன்றை முழமாக்கிக் கொண்டு மத்தி மடிப்பைப் பிடித்து மடக்கி முடியக் கொண்டு வந்து, மடக்கு வாய், தெரியும்படி கீழே ஓர் பலகையில் சாரநிறு த்திய பின்னர் வார்த்துத்துப் பந்தயத்துக்கு வந்தவனை, மடி வாய் பார்த்துக் குத்தும்படி செய்து வைத்திருந்த ஓரிருப்பா ணியைச் சொருகும்படி கையிற் கொடுத்தலும் அவன் அவ் வாறு செய்தவுடன், தோல் வார்த்தாரன் ஓர் தந்திரஞ்செ ய்து தோலை உருவுவான். உருவு ம்பொழுது குத்தாணி மாட் டிக்கொள்ளும்படிக்கும் உருவக் கூடும். தோற் சுருள் ஆ ணியை விலகி வேராகும்படியும் உருவக்கூடும். ஆணி தோ லினிது மடி வாயில் மாட்டிக் கொண்டால் ஜெயம், விலகி வேரானால் அபஜெயம். சூது—சுவறு, பாச்சிகை. இவ ற்றை உருட்டித்தானே நிலைகொள்ள அவற்றின் மேலிருக்கு மெண்ணைப்பார்த்து அந்த எண்ணத்தின் தொகைக்குத்தக்க படி ஜெயபராஜெயம்பெறுவர். பொதுவாய் எல்லாப் பந்த யத்துக்கும் சூதாட்டமெனப் பெயர் வழங்கும். இங்குகவ ரூடலாகிய சூதும், வார்த்துத்தாகிய சூதும் ஆக இரண்டும்

மற்றக் கொலைக்களம் அலைக்களம் நிலைக்களம் முச்சாரிகைக் களமாஐய நான்களேடு கூடி ஆற்தல் காண்க.

வார்க்குத்தும் ஓர் சூதாதலால் இரண்டினையும் சேர்த்தெல்லை கூறியது. 12.

விளையாமை யுண்ணாமை யாடாமை யாற்ற உளையாமை யுட்குடைத்தா வென்று - களையாமை நூற்பட்டார் பூங்கோதாய் நோக்கி னிவையாறும் பாற்பட்டார் கொண்டொழுதும் பண்பு.

இ-ள். ஆர் பூங்கோதாய்—பூநிறைந்த கூந்தலை யுடையாய், விளையாமை—(உழவால்) பயிர் விளைதலைச் செய்யாமையும், உண்ணாமை—(பொறிகளின்புற) உண்ணாமையும், ஆடாமை நீராடாமையும், ஆற்ற உளையாமை—(பிறர் சொன்ன கடுஞ் சொற்களுக்கு) மிகமன நோகாமையும், உட்குடைத்தா—நாணத்தகும் வருத்தங்களை, வென்று—வெல்லுதலோடு, களையாமை—(மேற்கொண்ட சீலங்களை யோம்பலரிதென்று) நீக்காமையும், ஆறும்—(ஆடிய இவ்) ஆறும், நோக்கின்—ஆராபுமிடத்து, நூற்பட்டு—சாஸ்திரத்திற் சொல்லிய தரும நெறியில் பொருந்தி நடந்து, பாற்பட்டார்—துறவின் பாற்சேர்ந்தாரது, பண்பு—ஒழுக்கங்களாம் எ—று..

தவசுக்குரியதே நேரமாகலால், பயிர் விளைக்கிற தொழில் முதலிய துறவிகட்கடுத்த தன்று. நீராடாமை—புனல் விளையாட்டு அல்லது ஜலக்கிரீடை புரியாமை. ஸ்நானமன்று.

ஆர் பூங்கோதா யென்னு மகடுஉ முன்னிலைக்கு, வண்டார் பூங்கோதா யெனவுரைத்தலு மொன்று. வண்டு—இசை யெச்சம். நூற்பட்டுத் துறவின் பாற்படலே,முறை வந்த ஞான மாதலானும் மற்றது பிறழினுமொருக் காலமையு மாதலானு

ம் எங்கணு மகடே முன்னிலைக்கு இத்துடச்சத்தனவாம் அ
டை கூறல் அரிதாதலானும் பிறவாற்றானும், நூற்பட்டுப் பாற்
பட்டா ஒன்றே அவ்வயஞ்செய்து கொள்க.

உட்குடைத்தா என்பதை உள்-குடை-தா, எனப்பிரித்து
மனநின்று எழுத்து ஐம்பொறிகளையுங் குடைந்து கலக்கா
நின்ற குற்றம் அதாவது ஐம்புல நுகர்ச்சி எனினும்பொருந்
தும். 13,

பொய்யான் புலாலொடு கட்போக்கித் தீயன
செய்யான் சிறியாரினஞ் சேரான் - வையான்
கயலியலுங் கண்ணாய் கருதுங்காலென்று
மயல வயலவர் நூல்,

இ-ள் கயலியலுங் கண்ணாய்—பிறமுந்தன்மையால் கயலினது
தன்மையைப் பொருந்துங் கண்ணாய், பொய்யான்—பொய்யு
டையாமல், புலாலொடுகட் போக்கி—புலாலுண்ணுதலையும் கள்
ளருத்துதலையுங் களைந்து, தீயன செய்யான்—தீவினைகளைச் செ
ய்யாமல், சிறியாரினஞ்சேரான்—குடிப்பிறவாதாருடன் தோ
ழமை கொள்ளாது, வையான்—பிறர்க்கினனாதன [ஒருவன்]
சொல்லுதலுமறப்பானாயின், கருதுங்கால் — ஆராயுமிடத்து,
ஆயலவர் நூல்—பிறராற் சொல்லப்பட்ட நீதி நூல்கள், என்
றும் அயல—அவனுக்கு எக்காலத்தும் பயனைத் தருமுரிமையி
னின்றும் அயலாயுள்ளனவாம் என்று.

இவன் செயலே பயனைத்தரு முரிமையை யுடையதாத
லால் பிறர் நூற் கேள்வி இவனுக்கு வேண்டாமை யாயிற்று.

கயலியலுண் கண்ணு யெனப் பாடாந்தரமுளதாயின்மை
வாய்த்து கயல் போற் பிறமுங் கண்ணாய் எனக் கூட்டுக.

கயலினது இயலைப் பொருந்துங் கண்ணாய் எனினும் பொருந்தும்.

ஆன்றோர் நூல்கள் இவனுக்கும் செய்யப் பட்டதெனக் கொள்ளற்க என்பார் அயல வயலவர் நூல் என்றார்.

ஆகவே இவ்வாறெழுமுருவோனது பெருமை கூறப்பட்டது. 14.

கண்பேரல்வார்க் காயாமை கற்றாரினஞ்சேர்தல்
பண்போற் கிளவியார்ப் பற்றாமை - பண்போலும்
சொல்லார்க் கரும்றைசோ ராமைசிறிதெனினும்
இல்லார்க் கிடர்தீர்த்தனன்று

இ-ள். கண்பேரல்வார்க்காயாமை—ஒருவன் தனக்குக்கண்பேரலும். நடடாரிடத்துக் கோபம் பாராட்டாமையும், கற்றாரினஞ்சேர்தல்—கல்வி கேள்வியுடையா ரினத்தொடு கலத்தலும், கல்வி கேள்வியில்லாரோடு கலவாமையும், பண்போற் கிளவியார்ப் பற்றாமை—பண்ணினது இனிமை போலும் இனிமையைச் சொல்லிலுடைய அரிவையரை மிக அன்பு செய்யாமையும், பண்போலும் சொல்லார்க்கு அரும்றை சேராமை—அவர்க்கு ரகஸியங்களை மறந்தேயு முராயாமையும், இல்லார்க்குச் சிறிதெனினு மிடர் தீர்த்தல்—வறியவர்க்குக் கூடிய சிறிதேனும்வர்துன்பங்களைதலும் (ஆகிய இவ்வாறும்) நன்று— நல்லகுணங்களாம் எ—று.

நன்று—என்னும் குறிப்பு வினை முற்று தனித்தனி காயாமை முதலியவற்றிற்கு பயனிலையாம்.

பண்—இராசம். கண்டம் யாழ்முதலியவற்றெழுவது. இல்லார்—ஒன்றுமில்லார், தரித்திரர்.

ஆற்றெழுக்காய் சிறிதெனினு மில்லாரெனக் கொள்ளின் பொருள் பங்கப்படுதல் காண்க.

கண்போலுதல்,—‘கண்ணிற் சிறந்த வுறுப்பில்லை’ யாதலின் சிறந்த ஆப்தனையிங்கு கூறியது.

இல்லார்க்குச்சிறிதெனிநுமிடர்த்தலென்பதை நசைவார்க்குக் கூடுவதீவானை என ஐவரோ (34) ம் பாட்டிற் கூறியதாலுங் கண்டறிக.

கல்லாரினஞ்சேராமை, பொருளாற்றல்.

கிள—சொல், வினை

கிளவி—சொல், பெயர்

கிளவியார்—சொல்லார்—தொழில்செய்யாகப் பிறந்தபெயர். 15

துறந்தார் கட்டுன்னித் துறவார்க்கிடுதல் இறந்தார்க் கினிய விசைதல் — இறந்தார் மறுதலைசுற்ற மதித்தோம் புவானேல் இறுதலில் வாழ்வே யினிது.

இ-ள். துறந்தார்கண் துன்னி-மனைத்துறந்த அருந்தவரைச் சேர்ந்து, துறவார்க் கிடுதல்—துறவாதார்க்கீதலைச் செய்து, இறந்தார்க் கினிய விசைதல்—கல்வியான் மிக்கார்க்கு இனியவற்றை மருவிச் செய்து, இறந்தார் மதித்தோம்பல்—தான் குடிப் பிறந்த குடியு ளிறந்தார்க்குப் பாவனையால் நீர்க்கடன் ஒம்பி, மறுதலை சுற்றமதித் தோம்புவானேல்,—இன்னு செய்தாயுஞ் சுற்றத்தாயும் ஒருங்கு கொண்டும் அவர் கட்டு வேண்டுவன செய்வானாயின், இறுதலில் வாழ்வே யினிது—அநித்தியமாகிய இல்வாழ்க்கையே (துறவறத்தினும்) அவனுக்கு இன்பந்தருவது [எ—று.] துன்னி என்னுஞ்செய்து என்னும் வாய்பாட் டெச்சம். இடுதல், ‘விசைதல் இவற்றின் முதனிலைகளோடு போருந்தும். அப்பால் விசைதலோடு மதித்தோம்புவானேல் என முடிக்க.

வினையெச்சங்களெல்லாம் எந்த வினை விகற்பங்களோடும்

முடியும். துன்னி இடு, இடல், இடேல், இடுக, இட்டு, இட; இடின், இட்ட, இடாத, இடேன், இடாய், இடான் &c, &c.

மதி சிலேடை ... } பாவனை செய்தலும்,
ஒப்ப நாடலும்.

மறுதலை—மாற்றார்—இன்றா செய்தார் என்பதை 'தன்னை மறுதலைபழித்தகாலையும்' என்பதிலும் காண்க.

மறுதலை—சுற்றம் — துறந்தார்— துறவார் — கல்வியின் மிக்கார்—தென்புலத்தார், என ஆறு பொருள் காண்க.

இவ்வாழ்வே யினிது என்பதை:

“ அறத்தாற்றினில்வாழ்க்கையாற்றிற் புறத்தாற்றிற்
பேரெய் பெறுவதெவன்” திருக்குறள். காண்க

வினைமுடிபிற்கேற்ப தொழிற் பேயரை வினைப்படுத்தி எச்சமாக்கின போதிலும் மூன்றும் வேற்றுமைத் தொகையெனவே கொள்க. இவ்வாறே மூன்றும் வேற்றுமையோடுருபு விரித்தும், விகாரத்தாற்றொக்க உம்மையை மதித்து என்பதோடு விரித்தும் பொருள் முதலிய பங்கப்படாது கொள்க. துறவாதார்—மற்றை ஆச்சிரமத்தினின்றொழுதுவோராகிய பிரம்ச்சாரி வானப்பிரஸ்தன் இவர்கள். 16.

குடியோம்பல் வன்கண்மை நூல்வன்மை கூடம்
மடியோம்பு மாற்ற லுடைமை - முடியோம்பும்
நாற்றஞ் சுவைகேள்வி நல்லாரினஞ்சேர்தல்
தேற்றானேற் றேறு மமைச்சு.

இ-ள். குடியோம்பல்—குடிகளைப் பர்து காத்தலும்; வன்கண்மை—அஞ்சாத வீரமும்; நூல் வன்மை—பல நூலங்கற்றுவந்த தீர்க்கஞானமும், கூடம்—வஞ்சனை யுடையனாத

லும், ம்டியோம்பு மாற்றலுடைமை—சோம்பு (தன்னிடத்து வராது) பாதுகாத்துக் கொள்ள வல்லவனாதலு (மாகிய இவ்வைந்து குணங்களோடு), முடியோம்பும் நாற்றம், சுவை, கேள்வி, நல்லாரினஞ் சேர்தல், தேற்றானேல்—அரசரால் விரும்பப்படும் போக போக்கியங்களைப் போன்ற சுகத்தை விரும்புதலுமொழிந்தானே யானால், (அவன்) அமைச்சு (என) தேறும்—அரசர்க்கு கமைச்சனாகத் தேறப் படுவான் (எ—று).

அற்றும், மற்றும், திறமாக வுடையானென்பார், வன்கண்மை, கூடம், மற்றவற்றோடு அமைச்சரியல் பாகக் கூற்றார் கூடம்., கூடகம்—வஞ்சனை. கூடஸ்தன்—அதிபதி.

அரசர், மதயானைபோலும்; மந்திரியர் பாகரைப் போலுமாதலால், அரசர் வேண்டுமுணவு முதலியவற்றை இவரும் விரும்புதல் மறுக்கப் பட்டது. நாற்றம்—வாசனைத் திரவியங்கள். சுவை—நாவிந்கினிய அறுசுவை யுண்டி முதலியன. கேள்வி—கானத்தில் மகிழ்ந்து செவி கொடுத்துக் காலம்போக்கல். நல்லாரினஞ் சேர்தல்—கலவித்தொழில்.

நல்லார்—பெண்கள், போகம் எட்டு.

அரசனையே போகமும்; அமைச்சர்க்கு எளிதே கிடைக்குமாதலினவற்றிற் கிசையாமையை மந்திரியர்க் சமூகனைக் கூறியது. அமைச்சர்க்கு ராஜ்ய பரிபாலன் விஷயத்தில் உள்ள கடமை கூறியவாராயிற்று. தேறப்படுவான்—பிறரால் அறியப்பெறுவான். என்—எச்சம், முடி—முடியையுடைய அரசர், இருமடி ஆகு பெயர்.

போகம்பொருள் கேடுமான் வேட்டம்பொல்லாக்கள் சோகம் படுஞ்சுதே சொல்வன்மை - சோகக் கடுங்கதத்துத் தண்ட மடங்காமைகாப்பின் அடுங்கதமி லேனை யரசு.

இள். போகமே--மகளிரோடு கூடி நுகரும். போமும், பொரு
 ள்தேடே--தேடிய பொருளை பாதுகாத்து அழித்துக் செடு
 த்தலும், மான்வேட்டமே-மான்வேட்டையாடுதலும், பொ
 ல்லாக்கள்ளே--தீமைவிளைக்குங் கள்ளினை நுகர்தலும், கு
 தே--குதாடுதலும், சொல்வன்மை--வன்சொற் சொல்லுந
 லும், சோகக் கடுங்கதத்துத் தண்டமடங்காமை--தன்பத்
 தை பின்னே தருகின்ற மிக்க கோபத்தோடு தண்டித்தலின்
 கண்மட்டுப் படாமையும், காப்பின்-- (அரசன் தன்னிடத்
 துப் படாது) காத்துக்கொள்வானாயின், ஏனையரசு--மாற்ற
 ரசரிடத்து, அடுங்கதமில்--போர்க்கெழுந்துவந்து (அவனை)
 தாக்குதற்குக்காரணமாகின்ற கோபம் உளவாகா (ஏ-று).

துன்பந்தருஞ் சூதாடுதலும் எனக்கூட்டுக. மாற்றரசர்--ப
 ளையரசர், மேற்கூறிய ஏழுகுணங்களில் ஒவ்வொன்றும்பு
 ளையரசரது துன்பத்தை வருவிக்கப்போதுமானது காண்க,
 யாதொரு துன்பமுஞ் செய்யாத தாதலால் மானை வேட்டை
 யாடல் மறுக்கப்பட்டது. சூது--பொது. அடங்கல், ஒடுங்
 கல், மட்டுப்படல். இதில் ஏழு பொருள் கூறியது ஏலாதி
 யறுபொருளோடு கண்ட சருக்கராயுங் கூட்டல் ஒரோவி
 டத்து மரபாகலின். ஏலாதி-ஏலம், இலவங்கம், சிறுநா
 வற்பூ, மிளகு, திப்பிலி, சுக்கு ஆக ஆறு. கண்ட சருக்கரா
 சேர்த்து ஏழுமாகும். 18,

கொல்லான் கொலைபுரியான் பொய்யான் பிறர்மனை
 செல்லான் சிறியாநினஞ்சேரான--சொல்லும் [மேல்
 மறையிற் செவியிலன் தீச்சொற்கண் மூங்கை
 இறையிற் பெரியார்க் கிவை,

இ-ள். கொல்லான்--(ஒருயினாயும்) கொல்லாமையும், கொ
 லைபுரியான்-- (பிறர் செய்யும்) கொலைக்கும் உடன்படா

மையும், பொய்யான்—பொய்யுனாயாமையும், பிறர் மனைமே
 ற்செல்லான்—பிறர் மனையாளிடத்து (மனதினாலுஞ்) செ
 ல்லாமையும், சிறியாரினஞ் சேரான்—கீழோரோடு பழகாமையு
 ம், சொல்லுமறையிற் செவியிலான்—(தானறியின் பிறர்
 நோதற்கிடமாகும்) இரகஸியச்சொல்லுக்குச் செவியின்மை
 யும், தீச்சொற்கண்முங்கை—[தான் சொல்லின் பிறர் நோ
 தற்கிடமாகும்] கடுஞ்சொல்லுக்கு வாயின்மையும், [ஆகிய]
 இவை—இந்தல்ல குணங்கள், இறையிற் பெரியார்க்கு—முத
 ன்மைக்குணமுடைய பெரியோர்க்கு (உரியன) எ—று.

ஏழாவது தருமத்தைப் பெயராகக் கூறியும் ஏழையும் இ
 வையெனச் சுட்டியும் பாடியதால் இவற்றிற்கேற்பக் கொ
 ல்லான் என்றது முதலானவற்றை கொல்லானது செயல்
 அதாவது கொல்லாமை முதலானவாசவுரைத்து முடிவு செய்
 துகொள்க.

மறை—முதனிலைத்தொழிலாகுபெயர். ரகஸியத்துக்கும்
 வேதத்துக்குமதுவே முதனிலை. 19.

மின்னே ஈடையார்சொற் றேறான்விழைவோரான்
 கொன்னே வெகுளான் கொலைபுரியான் - பொன்னே
 உறுப்பறுத்தன்ன கொடையுவப்பான் றன்னின்
 வெறுப்பறுத்தான் விண்ணகத்துமில்.

இ-ள். பொன்னே—திருமகளே, மின்னோர் ஈடையார்சொற்
 றேறான்—மின்னினது துவளுதலைப்போன்ற துவளுதலையு
 டைய மருங்குலாரது வார்த்தையில் தெளிவு பொருந்தாதவ
 னும், விழைவுஓரான்—காமநுகர்ச்சியினை நினையாதவனும்,
 கொன்னேவெகுளான்-பயனின்றிச் சினஞ்செய்யாதவனும்,
 கொலைபுரியான்—ஒருயினையும் கொலை மேவாதவனும், உ
 றுப்பறுத்தன்ன கொடையுவப்பான்— பிறர் பயன் கருதித்

தன் உறுப்பினுள்ளான். துகேட்பக் கொடுத்த துடோலும்
 அருமையான கொடையைவிடும்பிக்கொடுப்பவனும், தன் னி
 ன்வெறுப்பறுத்தான்—தன்மனைதின் கண்ணுள்ள முனியை
 யகற்றியவனும் ஆவிய ஒருவன், விண்ணகத்துமில்—விண்ணு
 லகத்தினுங் கிடைத்தவிலை எ—று.

விண்ணகத்தும் மண்ணகத்து மென்க கூட்டுக.

சிபிச் சக்ரவர்த்தி, ததிசி மஹரிஷி, கண்ணப்டர், முழுங்
 கையெச் சந்தனத்துக்காக வுரைத்தமூர்த்திகள், கண்ணன்.
 இவரிடத்து உறுப் புறுத்தன்ன கொடை காண்க.

“அன்பிலா சொல்லாந் தமக்குரியரன்புடையார்,
 என்புமுரியர் பிறர்க்கு” (திருக்குறள்).

20.

இளமை கழியும் பிணிமூப் பியையும்
 வளமை வலியிவை வாடும் - உளநாளால்
 பாடே புரியாது பால்போலுஞ் சொல்லினாய்
 வீடே புரிதல் விதி.

இ.ள். பால் போலுஞ் சொல்லினாய்—பாலினிது இனிமை
 போலும் இனிமையைமுடைய சொல்லாய், இளமை கழியும்
 —இளமைப் பருவம் (நில்லாது) கழியும், பிணி மூப்பு இயை
 யும்—நோயும் முதிர் பருவமும் வந்து சேரும், வளமை வலி
 இவை வாடும்—செல்வமும் தேக பலமும் மெலியும், (ஆந
 லின்) உளநாளால் — (தான்) உள்ள நாளின்கண்வரும்,
 பாடேபுரியாது (இவ்வைந்தானும் வரும் துன்பத்தையே)
 யறுபலிக்க விரும்பாமல், வீடே புரிதல் விதி—மோசுத்ததை
 ப்பெறுதலையே வீடும்புதல் யாவர்ச்சும் நெறியாம் என்று.

இவை, பிணி மூப்பாகிய இவை எனவுங்கூட்டுக.

நாளால்—ஏழாம் வேற்றுமை மயக்கம்.

“நனாவரு மென்றெண்ணி நல்லறிவாளர்
குழவியிடத்தே துறந்தார்—புனாஜீரா
மன்னாவிளமை மகிழ்ந்தாரோ கோலூன்றி
இன்னாங் கெழுந்திருப்பார்.” நாலடியார்.

21

வாளஞ்சான் வன்கண் மையஞ்சான் வனப்பஞ்சான்
ஆளஞ்சா னாய்பொருளானஞ்சான - நாளொஞ்சாக்
காலன் வரவொழிதல் காணின் வீடெய்திய
பாலினூ லெய்தப்படும்.

இ-ள. வாளஞ்சான்—வாளுக்குமஞ்சாதவன், வன்கண்
மையஞ்சான்—தறுகண்மைக்குமஞ்சாதவன், வனப்பஞ்சான்—
தோற்றப் பொலிவிற்குமஞ்சான், ஆளஞ்சான்—படையாள
னென்றஞ்சான், ஆய்பொருளானஞ்சான்—ஆராய்ந்தே யீட்
டப்படும்பொருளினையுடையவனென்றஞ்சான் (ஆயினும்) நாளொ
ஞ்சாக்காலன்வரவு—குறித்த நாளில் வருதற்கு மறத்தலை
யொழியாத காலனது வரவினை, ஒழிதல் காணின்—(அஞ்
சாமல்) ஒழித்தற்கு (உபாயம்) காண்பானாயின், வீடெய்திய—
மோகநெறியைப் பொருந்தும், பாலினூலெய்தப்படும்—
தன்மையையுடைய நூல்களைச் சாரத்தகும் எ—று.

உள்ள முதலிவைந்துபொருட்குமஞ்சாதவனுங் காலனுக்கு
அஞ்சாது நின்றலமையாது வீடெய்திய பாலினூலெய்தாக்
கடையென்பது கருத்து. நூலெய்தலோடு அறுபொருள் கா
ண்க.

தறுகண்மை—அஞ்சாதவீரம்—அஞ்சாவீரத்துக் கஞ்சாம
யாவது ஒன்றிற்கு மஞ்சாத சுதத வீரனுக்குந்தா னஞ்சாது
மேற்கொள்ளல்.

இத்தன்மை யாலுங் காலனை வெல்லுதல் கூடாது.

காலனையுமஞ்சாது வெல்லவேண்டிமெனின் வீடெய்திய
பாலிநூல் எய்த வேண்டிமென்பது கருதது. 22.

குணநோக்கான் கூழ்நோக்கான் கோலமுநோக்கான்
மணநோக்கான் மங்கலமுநோக்கான் - கணநோக்கான்
கால்காப்பு வேண்டான் பெரியோர் நூல் காலற்கு
வாய்காப்புக்கோடல்வனப்பு.

 இவ்வெண்பா

காலனுக்குத் தன்சமயம் வந்து விட்டால், பிறரது எந்தச்
சமய முதலானவற்றையும் பாராளுதலால் அவன் வரும் வழி
யை யடைத்தற்குக் கருவியாகிய பெரியோர் நூல் வழித்தேர்
ந்துவிட வேண்டிமென்னுங் கருததுடையது.

(இ-ள்). காலன்-காலனானவன் (ஒருவனுக்கு மரணகாலம்
வந்து விட்டால் அவன்) குணநோக்கான்—குணமுடையவ
னென்று பாரான், கூழ்நோக்கான்—செல்வ முடையா
னென்று பாரான், கோலமுநோக்கான்—அழகாயிருக்கிறானே
என்றும் பாரான், மணநோக்கான்—கலியாணஞ் செய்யாநின்
றானென்றும் பாரான், மங்கலமுநோக்கான்—புண்ணியஞ் செ
ய்யாநின்றானென்றும் பாரான், கணநோக்கான்—சுற்றமுடைய
யானென்றும் பாரான் (ஆதலால்) கால்காப்பு வேண்டான்
—தன் மக்களது சுவரகூழையை விரும்புதலொழிந்துபெரி
யோர் நூல்—பெரியோரால் செய்யப்பட்ட ஆசமத்தை (அ
வற்கு)வாய்காப்புக்கோடல்—அவன் வரும் வழியை அடை
த்து வைக்கும் வேலியாகக் கொள்ளுதல், வனப்பு—(ஒருவ
னுக்கு) அழகாகும் (எ-று).

காலற்கு என்றிருந்ததை, காலன் என்றும் அவற்கு என்
றும் பிரித்தமை காண்க.

1. குணநோக்கான், 2. கூழ்நோக்கான், 3. கோலநோக்கான்,
4. மணநோக்கான், 5. மங்கலநோக்கான், 6. கணநோ
க்கான்.

வாய்—வழி. வாய்காப்பு-வரும் வழியை யடைத்தல். கோ
டல்—கொள்ளுதல். காலன் வராதபடி சாத்தற்குக் கருவியா
யுள்ளதைக் கொள்ளல். காப்பு-ஆகுபெயர். கால்காப்பு வே
ண்டான்—முற்றெச்சம். மற்றப் பாட்டிலுங் காண்க.

கால்—சந்ததி, கால்காப்பு—இத்தொடர்மொழி சவரக்ஷணைக்கு வரும். இது கால் பார்த்தல் எனவும் வழங்கும். குணநோக்கான் முதல் கணநோக்கான் வரையுள்ள வினைமுற்று கட்டு வினைமுதல் காலன். கால் காப்பு வேண்டான் முதலுள்ளன வற்றிற்கு வினைமுதல் வாய் காப்புக் கொள்ளுமொருவன். வினைமுதல்—கர்த்தா.

23.

பிணிபிறப்பு மூப்பொடு சாக்காடு துன்பம்
தணிவி னிரப்பிவை தாழா - அணியின்
அரங்கின்மே லாடுநர்போ லாகாம னன்றும்
நிரம்புமேல் வீட்டு நெறி.

(இ-ள்). பிணி-நோயும், பிறப்பு-ஜென்மமும், மூப்பு-முதிர்பருவமும், சாக்காடு—மரணமும், துன்பம்—வருத்தமும், தணிவில் நிரப்பு—அடங்காத தரித்திரமும், [ஆகிய] இவை தாழா—இவையாறு நீட்டியாது வரும், (ஆதலினால்) அரங்கின் மேல்—நாடக சாலையில், அணியின்—கோல வேறுபாட்டினாலே, ஆடுநர்போல்—வந்தாடுகிற கூத்தணாப்போல், ஆகாமல்—(உலகத்தில் அநேக ஜென்மங்களை யெடுத்துத் துன்பத்துக்கு ஆள்) ஆகாமல், வீட்டு நெறி நிரம்புமேல்—மோகத்திற்குரிய நன்மார்க்கம் வந்தடையுமாயின், நன்றும்—நல்லதாகும் (எ-று).

ஒடுருபை அறுபொருளோடுங் கூட்டுக, நிரம்புதல் (எழுவாய்), பயனிலை—நன்றும்.

நீட்டியாது—தாமதியாமல். கோலவேறுபாடு—அநேக விதமான வேஷங்களோடு தொன்றுதல். கூத்தர்—நாடகக்காரர் கூத்து (பகுதி). ஆடுநர்—ஆடு (தொற்பெயர்), ந் (பெயரிடைநிலை), அர் (பலர்பால் விசுதி). தாழா—அஃறிணைப்பலவின்பால் படர்க்கை யிடத்து தன்வினைச் செய்வினையாகிய விசயப்படு பொருள் குன்றிய எதிர்மறை வினைமுற்று. தாழ் (பகுதி), ஆ (பலவின்பாற் படர்க்கைப் பொருளும் எதிர்மறைப்பொருளுந் தரும் விசுதி). 'ஆவே எதிர்மறைக் கண்ணதாகும்' பலவின் படர்க்கையில்.

24.

பாடகஞ் சாராமை பாத்திலார் தாம்விழையும்

நாடகஞ் சாராமை நாடுங்கால் - நாடகம்

சேர்ந்தார் பகைபழி தீச்சொல்லே சாக்காடே

தீர்ந்தார்போற்றீரா வரும்.

(இ-ள்) .பாடகஞ்சாராமை-பாடுமிடஞ் சேர்தலொழிச, பாத்திலார்தாம் வீழையும் நாடகஞ்சாராமை-பொதுமகளிர் வீரும்பு சிற ஆடுமிடஞ் சேர்ந்து சாணுதலொழிக, நாடுங்கால்—ஆராயு மிடத்து, நாடகஞ் சேர்ந்தார்—ஆடுமிடங்காணிய சென்றோ ர்க்கு, (வந்தே தீர்ந்த) பகைபழிதீச்சொல் சாச்சாடு—உகையையும் பழியையும் புறச்சணிப்பையும் மரணத்தையும், தீர்ந்தார்போல்—விட்டு நீங்கினவர்போல் (அங்கு சென்று பயில்வோர் நிற்ப) தீராவரும்—அவை அவரை விட்டு நீங்காது வந்தடையும் (எ-று).

பாத்து—பங்கு, பாடம். பாத்திலார்—ஒருவன் பங்கிலிலார், பொதுவாயுள்ளவர், பொது மகளிர், வேசியர். முன்னோ நாடகஞ்சேர்ந்தார்க்கு வந்தடைந்த பகை பழி தீச்சொல் சாச்சாடாமிவை தாங் கண்டிருப்பத்தமக்குவந்தடைதல் தீர்ந்தார்போலிவர் அங்குசென்று பழகினும், அவை வந்தே யடையுமெனக்கொள்க.

சாராமை முதலியன எதிர்மறை வியங்கோள் வினை முற்று. 25.1

மாண்டமைந்தா ராய்ந்த மதிவனப்பே வன்கண்மை. ஆண்டமைந்த கல்வியே சொல்லாற்றல் - பூண்டகால மறிதல் கருதுங்காற் தூதுவர்க்கு [மைந்த ஞால மறிந்த புகழ்.

(இ-ள்) . மாண்டமைந்தார் ஆய்ந்த மதி-மாட்சிமைப் பட்ட நல்லோழுக்கம மைந்தார் ஆராய்ந்தமதியுடைமையும், வனப்பு-தொற்றபொலிவுடைமையும், வன்கண்மை-பகைவர்ச்சஞ்சாத்தறுக்கண்மையுடைமையும், ஆண்டு அமைந்த கல்வி—தேர்ந்கல்வியும், சொல்லாற்றல்— (மாற்றரசர் மனங்கொள்ளப் பெற்றியறிந்து) சொல்லும் வன்மை யுடைமையும். பூண்டமைந்த காலமறிதல்— (தெளத்தியம்) செல்லத்தருந்தகாலத்தை யுணர்தலுடைமையும், (ஆகிய இவை) கருதுங்கால்—ஆராயுமிடத்து, தூதுவர்க்கு ஞாலமறிந்த புகழ்—தூது சொல்வோர்க்கு ஞாலமறிந்த புகழைத் தருவதாம் (எ-று).

மாண்டு—(மாண்) பகுதி, ட் (இறந்தகால இடங்கலை), உ (வினையெச்ச விசுதி).

ஆன்நி—ஆள் (பகுதி), ட் (இறந்தகாலஇடைநிலை), உ (வினையெச்சவிசுவகி). ன், ட். ஆனது சந்நி, ட், ன், ஆனது விஶாரம்.

நெளந்நியம்—தூதுவார்செயல்.

நறுகண்மை—அஞ்சாத வீரம் வேற்றரசர் கோபித்தபார்த்தன் முதலிய செய்யுங்காலத்து.

காலமறிதல்—வேற்று வேந்தர் சமையமறிதல்.

“அறிவுருவாராய்ந்தகல்வியம் மூன்றன், செறிவுடையான் செல்கவினைச்சு” திருக்குறள். 26.

அஃகுநீ செய்ய லெனவறிந்தா ராய்ந்து
வெஃகல் வெகுடலே தீக்காட்சி—எஃகுமேல்
கள்ளத்த வல்ல கருதிரிவை மூன்றும்
உள்ளத்த வாக வுணர்.

வெஃசலை அஃகு, வெகுடலை, தீக்காட்சியை செய்யல், என அறிந்தாராய்ந்து (ஒருவன்) எஃகு மேல், இவைமூன்றும் உள்ளத்தவாகவுணர் கருதின் கள்ளத்தவல்ல. என அந் வயஞ்செய்து கொள்க.

(இ-ள்). வெஃகல்—(பிறன்பொருளை) விரும்பலை, அஃகு-குறை [செய்யேல்], வெகுடல்—கோபஞ்செய்தலை, நீ-நீக்கு, தீக்காட்சி—தீமையைத் தருகின்ற கண்காட்சிகளை செய்யல்—பார்த்தலைசெய்யேல், என அறிந்து ஆராய்ந்து எஃகுமேல்—என்று அறிந்து ஆராய்ந்து [ஒருவன்] சொல்வானேல், இவை மூன்றும்—இம்மூன்று தருமங்களையும், உள்ளத்தவாகவுணர்—உன்னுடையமனதின் கண்ணிகழும் நற்றொழிலாகவுணர்ந்து கொள்வாயாக, கருதின்—ஆராய்மிடத்து, கள்ளத்தவல்ல—[இவ்வாறு இடித்து சொல்லும் சொற்கள்] வஞ்சனை யுடையன வல்லனவாம் (எ-று).

இது நேர்நினைநினைப் பொருள் கோள்.

1 வெஃசல்.

2 வெகுளல்.

3 தீக்காட்சி செய்தல்.

} இவற்றை நீக்கு.

4. வெட்டிவாடல். } இவற்றைக் கொள்.
 5. வெருளாமை. }
 6. தீக்காணி செய்யாமை.

ஆக ஆறு பொருள்.

நீ—நீக்கு. இதை நீத்தல், நீவி, நீவ, நீப்பின், என விரியெ
 ச்சமாதியும் நீத்த, நீக்கின்ற, நீயும் எனப்பெயர்வொச்சமாதியும்
 விரிவி விகற்பஞ்செய்து கொள்க.

என்கு எனனுஞ்சொல், எரு, எரு, எருகு, எனவாம் வரம்பு
 கும். இங்கு [பஞ்சுவெட்டித்தெளி]என்னும் பொருள் நினைந்
 து வந்தது. பருத்தியைக் கொட்டை கொத்ததை நீக்கித் தெளிப்
 பதுபோல் ஒருவனிடத்துள்ள செயல்போன்ற தெளிந்து நல்ல
 நிபு கூறுதற்கண் இது வந்தது காண்க. 27.

மையேர் தடங்கண் மயிலன்ன சாயலாய்
 மெய்யே யுணர்ந்தார் மிகவுணாப்பார் - பொய்யே
 குறளை கடுஞ்சொல் பயனில்சொன் னான்கும்
 மறலையின் வாயினவா மற்று.

(இ-ள்). மையேர் தடங்கண் மயிலன்னசாயலாய்-இயல்பிலே
 யேவாய்த்தரையும் அழகும் விசாலமுங் கொண்ட சண்டை
 யும் மயிலினது சாயல்தோன்ற சாயலையுடையாய், மெய்யே
 யுணர்ந்தார் மிகவுணாப்பார்-அந்நிஷ்டையார்நாமெய்யே யுணாப்
 பார், பொய்—குறளை—கடுஞ்சொல்—பயனில்சொல் (ஆடிய)
 நான்கும், மறலையின் வாயினவாம்—புல்லநிவாளரது வாயில்
 வருவன்வாம், மற்று— [ஆதலின் அவை நீத்து] மெய்
 யேயுணர். (எ-று)

மிகவுணாப்பார், மற்றென்னுஞ் சொல்லாற்றலிற் கிடைத்த
 மெய்யே யுணர், என்னுமிரண்டினுந் வெளியாக்குடக்கு நா
 ன்கையுங்கூட்டி ஆளுக்குக.

சாயலுடையானே உரை எனக் கூட்டுக. குறளை—புறய்,
 கூறல், பயனில்சொல்—பயனற்றசொல்லிசைத்தல். 28.

நிலையின வி னின்ற நெடியவர்தா நேராக்
 கொலைசளவு காமசீறி வாழ்ச்சை—ஆலையின வி
 மையென நீள்கண்ணாய் மறுதலையா மிம்முள் நும்
 மெய்யள வாக விதி.

(இ-ள்). அலையளவி— அலைத்தலை மேவி [அதாவது] நோய் செய்யுந்தன்மையைப் பொருந்தி, மையென நீள்உண்ணாய்— கடலென்று சொல்லும்படியான நீண்ட கண்ணையுடையாய், நிலையளவில் நின்ற நெடியவர் தாம்—தங்களுக்குச் சொன்ன நிலையளவின் கண்ணே நின்ற பெரியோர், நேராக் கொலைகளவு காமத்தீவாழ்க்கை ஆம் இம்மூன்றும்—உடன்படாத கொலை, களவு, சிற்றின்பத் தீப்படுதல் [ஆகிய] மூன்றும், மறுதலை யாமிம்மூன்றும்-இவற்றின் மாறாகிய கொல்லாமை களவு மேவாமை, சிற்றின்பத்தீயிற் படாமை ஆகியமூன்றும் இவ்வாறும்) மெய்யளவாக விதி—உடம்பின் தொழிலாக விதிப்பாயாக [எ-று].

மை—நீர், இங்கு தானியாகுபெயராய்க் சடலுக்காழிற்று.

ஆகவே உடம்புள்ள காலத்திற்குள் விதியாயுள்ள நற்கருமங்களையும் விலக்காயுள்ள தீக்கருமங்களையும் ஒருவன் செய்யக்கூடும் இதில் நற்கருமங்கள் சொர்க்காதிபோகங்களைத் தரும், தீக்கருமம் நரகிற் சேர்க்கும். ஆதலால் நல்லதைச் செய்ய வேண்டுமென்பது கருத்து.

தீயனவாகிய கொலை களவு காமம் புரியும் ஒருவன்தானே நல்லனவாகிய கருமங்களையுஞ் செய்கிறவன் ஆவன். நல்லன செய்கிறவனென்று ஒரு தனிச் சாதியானில்லையாதலால் மறுமையில் துன்பம் பயக்கும் தீயனவற்றை ஒழித்து நல்லனவற்றைச் செய்தல் வேண்டும் என்றறிக

அலையளவி-சிலேடை

கடலுக்கு அடையாய் அலைகள் பொருந்தி யிருத்தலும், கண்ணுக்கு அடையாய் நோய் செய்யுந்தன்மை பொருந்தலும். ஆம் இம்மூன்றும் என்பதனை முன்னுங் கூட்டுக. கண்ணையுடையவளே விதிப்பாயாக எனக்கொள்க. 29.

மாண்டவர் மாண்ட வழிவினான் மக்களைப்

பூண்டவர் போற்றிப் புரக்குங்கால் - பூண்ட

உரதனே கைத்திரன் காநீநன் கூடன்

கிருதன் புநர்ப்பவன் பேர்.

(இ-ள்). மக்களைப் பூண்டவர்-மக்களைப் பெற்றவர், டோற்றிப் புரக்குங்கால்-அம்மக்களை ஆதரித்துப்பாதுகாக்குமிடத்து, மா

ண்டவர்—மாட்சிமைப்பட்ட அறிவினையுடையோர், மாண்ட அறிவின்—தங்கள் பேரறிவினால், பூண்டபேர்— அம்மக்களாவார்க்கு இட்ட பெயர்களாவன:—

உரதன், கேத்திரன், காரீநன், கூடன், கிருதன், புனர்ப்பவன் முதலியவாம், இவை வடமொழித் திரிபு நாமங்கள்.

இப்பெயர்களின் வரலாறென்னை யெனின்:—

1. உரதன்—கணவனிடத்தே பெற்ற பிள்ளை.
 2. கேத்திரன்—கணவன் ஏவலினாலேனும் சூரு ஏவலினாலேனும் பிறனொருவனுடத்துப் பெற்ற பிள்ளை.
 3. காரீநன்—தீ வேட்டி மணம் புரியுமுன் தாய் வீட்டிற் பெற்ற பிள்ளை.
 4. கூடன்—மணம் புரிந்தபின் கணவன் வீட்டில் அவனுக்கொளித்துப் பிறனொருவனிடத்துப் பெற்ற பிள்ளை.
 5. கிருதன்—தானே வந்து அடைக்கலம் புகவளர்த்த பிள்ளை.
 6. புனர்ப்பவன்—கணவனிறந்த பின்னர் வேறொருவனுக்குத் தான் மனையாளாகியவனோடு பெற்ற பிள்ளை.
- அவ்வாறு வேறொருவனை மணந்த பின்னிவனை யொளித்துப் பிறனிடத்துப் பெற்ற பிள்ளையையுங் கூடனென்றே கொள்க.

இவையே வரலாறென்க.

இவ்வென்பா கூறியது யாது கருதி யெனின், சூலன், குடிமை, உயர்வு, தாழ்வு முதலியவற்றிற் செருக்கடைந்து அவற்றை யெடுத்திப் பேசுவோர் நாவிற்சூப் பூட்டிடுதற்சென்க. இஃதன்றியும்; கண்ணின்று கண்ணற் இடித்துச்சொல்லும் கணிமே தாவியார் இன்னுங் கூறுவார், 30.

மத்தமயிலன்ன சாயலாய் மன்னியசீர்த்தத்தன் சகோட னபவித்தன் — புத்திரி புத்திரன் பொய்யில் கிரீத னுபகிருதன் இத்திறத்த வெஞ்சினார் பேர்.

(இ-ள்). மத்தமயிலன்ன சாயலாய்-செழித்த மயிலினது சாயல்போலுஞ் சாயலையுடையாய், எஞ்சினார் பெயர்—கூருது மீந்தவார்களுடைய பேர்சனும், தத்தன், சகோடன், அடவித்தன், புத்திரி புத்திரன், கிரீதன, உபகிருதன், (என்னும்) இத்திறத்த—இவ்வகையேயுள்ளனவாம்.

மன்னியஃ—நிலைபெற்ற சிறப்பினையுடைய தத்தன் எனவும், பொய்யில்ஃ—பொய்த்தற் கிடமில்லாத கிரீதன் எனவுங் கூட்டுக. இந்த விசேஷணங்களின் பொருளாற்றலை வரலாற்றாற் காண்க.

வரலாறு:—

1. தத்தன்—பெற்றோர் மனசாரத்தர், மகவிலார் வாங்கி வளர்த்த பிள்ளை.
2. சகோடன்—மணம் புரியாமுன்னர் தன் தாய் வீட்டில் வைத்துக் கருப்பவசியாயுடனே ஒரு கணவனை மணந்து அப்பால் பெற்ற பிள்ளை.
3. அபவித்தன்—பெற்று அநாதரவாய் விடுத்துக்கூடப்ப மற்றவர் எடுத்து வளர்த்த பிள்ளை.
4. புத்திரி புத்திரன்—தன் மகளிடத்து மருகன் பெற்றுத் தரத்தான் வாங்கி வளர்த்த பிள்ளை. மருகன்—மருமகன், மகளை மணந்தோன்.
5. கிரீதன்—சந்ததியில்லாதவர் விலைகொடுத்து வாங்கி வளர்த்த பிள்ளை.
6. உபகிருதன்—சொந்தப் பிள்ளையாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட்டு; ஒருவர் சவரக்ஷணையில் வளர்ந்த பிள்ளை. அபிமானபுத்திரன்.

இவ்வாறென்க:

உம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. பெயரும்—எழுவாய் இத்திறத்த-பயனிலை: திறத்த—திறம் என்னும் பண்படியாகப்பிறந்த அஃறிணைப் பலவின்பாற்படர்க்கைக் குறிப்புவினைமுற்று.

திறம்-பகுதி; அத்து-சாரியை, அ-பலவின் படர்க்கை விசுதி. உகரக்கேடு சந்தி 'மவ்வீரொற்றழிந்து உயிரீரொப்ப' திற-எனநிற்க, 'அத்து முன்னகர மகரமுனையில்லை'. யென்ற விதிப்படி-அ-கெட்ட அத்துச்சாரியை புணர்ந்து-திறத்து' எனநின்று விசுதி, அ-புணருமிடத்து, 'உக்குறள் மெய்வீட்டோடி' திறத்த-அ-எனநின்று உடல்மேலுயிர் வந்தொன்றுவதியல்பே, என்றவிதிப்படி 'திறத்த' எனநின்றது.

இவ்வாறு புத்திரோற்பத்தி செய்து சொள்ளலில் பெரும்பான்மைய இந்த யுகத்தில் மறுக்கப்பட்டன.

உரையான் குலன்சூடிமை யூனம் பிறரை [ய்
 உரையான்பொருளொடுவாழ்வியாவும் - உரையானு
 பூவாதிவண்டு தேர்ந்துண் குழலா யீய்த்துண்பான்
 தேவாதி தேவனாத் தேறு,

(இ-ள்). பூவாதி வண்டு தேர்ந்துண் குழலாய்-வண்டிகள் திரிந்
 துவந்து பூ முதலியவற்றுள்ள தேனாராய்ந்துண்ணுதற்கிடமா
 கிய கூந்தலையுடையாய், அல்லது பூ வண்டு முதலாகிய எல்லா
 வண்டிகளுந் தேனாராயத் திரிந்து வந்துண்ணுதற் கிடமாகிய
 கூந்தலையுடையாய், பிறரை குலன்சூடிமையுரையான்—மற்
 ரேருடைய குலத்தையுங் குடியையும் பற்றிப்பேசாதவனாகி,
 ஊனம் உரையான்—அவரது குலத்தின் கண்ணானத்தையும்
 குடியின் கண்ணானத்தையும் பற்றி வாய்விடாறாகி, பொரு
 ளொடுவாழ்வு யாவுமுரையான்-பிறரது செல்வத்தைப்பற்றி
 யும் மாடு மக்கள் முதலிய சம்பத்தைப் பற்றியும் ஒன்றுங்
 கூறாறாகி, செல்வத்தின் கண்ணானத்தையும்—சம்பத்தின் க
 ண்ணானத்தையுமெடுத்தது இசையாறாகி, ஈய்த்துண்பானேல்—
 தன்னிடத்திலுள்ளதைக்கூடிய அளவு இரப்போர்க்குக் கொ
 டித்துத் தானும் அனுபவிப்பானேயானால், தேவாதி தேவனா
 த்தேறு—முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களுக்கு முதலாய் தேவ
 னென்று மதி [எ—று].

குலன்—நற்குலம், குடிமை-வான் சூடிப்பிறப்பு, எனக்கூட்
 டிக. ஊனம், இடைநிலைத் தீவகம்.

குலன்—மகரம் எனகரத்தோடொத்து க்குலன் என வந்த
 போலி. இது சமனாகாரம் அல்லது சமனாகாரம் என்று
 வடமொழியில் வழங்கும்.

ஆறபொருள் வெளி,

1. குலனுரையாமை,
2. குடியுரையாமை.
3. அவற்றானமுரையாமை.
4. பொருள் வாழ்வரையாமை,
5. அவற்றான முரையாமை.
6. ஈய்த்துண்ணல்.

பொருளும் வாழ்வும் பிரித்தேழுபொருள் காட்டிக் க
 ண்ட சருக்கரை கூட்டலாகாதோவெனின், பொருள் வாழ்வு

(இ-ள்). பண்ணாளுஞ்சொல்லாய்-இராகத்தினதுஇனிபையெய
வென்ற சொல்லையுடையாய், துறந்தார்—சந்நியாசிகளுக்கும்,
துறவாதார்—துறவாதவர்க்கும், துப்பிலார்—தரித்திரர்க்கும்,
தோன்றா துறந்தார்—தென்புலத்தார்க்கும், ஈடற்றார்—பலம
ற்றவர்க்கும், இணையர் சிறந்தவர்க்கு—இவர்போல் வராகிய
மற்றுஞ் சிறந்த பாத்திரவான்களுக்கும், பழியில் ஊண்பாற்
படுத்தான்-நல்வழியிலீட்டிய உணவையளித்தன்புசெய்தவன்,
மண்ணாளு மன்னனாம்—(மறுபிறப்பில்) பூமியாளுவதற்கோ
ரசனாவன். (எ—று).

துறவாதார்—பிரமச்சாரி, வானப்பிரஸ்தன் இருவரும்.

துப்பு—உணவு. து பகுதி, ப் சந்நி, பு தொழிற் பெ
யர்விகுதி. தொழிலாகு பெயராய் உணவிற்காயிற்று.

உணவு சகல ஐசுவரியத்திற்குந் தலையானதால், அவையில்
லாரை, உணவிலார், துப்பில்லார், என்றது. கூழ் முதலியவற்
றினுங் காண்க.

பாற்படுத்தான்—பூல்—பங்கு. படுத்தான்—படும்படி செய்
தவன். பங்கிற் படும்படி செய்தவன், தனது பொருளைப் பிரி
பங்கிலுஞ் சேரும்படி செய்தவன். 35.

காலில்லார் கண்ணில்லார் நாவில்லார் யாராயும்

பாலில்லார் பற்றிய நூலில்லார் - சாலவும்

ஆழப்படு மூணமைத்தா ரிமையவரால்

வீழப் படுவார் வினாந்து

(இ-ள்). காலில்லார்-நொண்டிகளுக்கும், கண்ணில்லார்-குரு
டர்களுக்கும், நாவில்லார்—ஊமையருக்கும், யாராயும் பாலி
ல்லார்—எவருடைய சவரக்ஷணையிலுமில்லாதவர்க்கும், பற்றி
ய நூலில்லார்—பதிந்த நூலறிவில்லார்க்கும், ஆழப்படுமூண்
சாலவும் அமைத்தார்—உண்வினைமிக விரும்பி யளித்தவர்,
இமையவரால்—விண்ணோரால், வினாத்து வீழப்படுவார், சீ
க்கிரமாக விரும்பப்படுவார், (எ—று). ஆழப்படுமூண்—ஆழ்
அப்பு, அகம், ஊண், எனப்பிரித்து (ஆழ்—ஆழ்ந்த, அப்பு—
ஜலம், அகம்—சமைத்த) ஜலத்தினால் சமைக்கப்பட்டாழ்ந்த
உணவு எனக்கூட்டுக. அப்படுமூண்—பிறிதெனம் நோக்காத
அடை. வெண்டிங்கள் என்றாற்போல். ஆழந்தவுணவு—பெரி
யோர் விதித்த வுணவு. இங்கு அறுபொருள் வெளி.

வேண்டின் வலிந்து பொருள் கொண்டு, 'யாராயும்' என்பதின், ஐ, யை—கு, மயக்கமாக்கி, மற்றும் யார்ச்சுமெனக் கொள்க. ஆயின் பாலில்லார் என்பதனை—அடையின்றிக் கொண்டு அதே அர்த்தமுரைத்துக்கொள்க.

1. காலில்லார்ச்சும்.

4. யார்ச்சும்.

2. கண்ணில்லார்ச்சும்.

5. டகலில்லார்ச்சும்.

3. நாவில்லார்ச்சும்.

6. நூலில்லார்ச்சும்.

என ஆறு பொருள் காண்க.

36.

அழப்போகா னஞ்சா னலறினாற் கேளான் [ன்
எழப்போகா னீடற்று றென்றும் - தொழப்போகா
என்னேயிக் காலனீ டோரார் தவமுயலார்
கொன்னே யிருத்தல் குறை.

(இ-ள்). அழப்போகான்— (காலனானவன் ஒருவன் முடிவு காலம் வந்துவிட்டால்) அழுதாலும் விட்டுப்போகிறவனல்லன், அலறினாற் கேளான்—ஒவ்வொருவன் அலறிக்கூவினுங் கேட்டிரங்குகின்றவனல்லன், எழப்போகான்—எழுந்தெங்கேனுஞ் செல்லுதற்கும் விடாதவன், ஈடற்றொன்றும் தொழப்போகான்—இழப்பவர் (நின்னையே குலதெய்வமாகத் தொழுவோம் என) வணங்கவும் விட்டுச்செல்லுகின்றவனல்லன், என்னே இவன்—இக்காலம் என்ன நன்மையொருக்கின்றான்? (ஆதலின்) ஈடோரார்—(காலனது வரவுக்கோர்) உடையஞ்சூழாது, தவமுயலார்—தவம்புரியாது, கொன்னேயிருத்தல்—வீணுட்கழித்துக்கொண்டிருப்பது, குறை—தகாதகாரியம் (எ—று). பிணிமுதலியதுன்பம் வந்துழித்தங்குதலதெய்வ பிரார்த்தனை செய்தல்மரபு. இங்குமரணம் வருங்காலத்து இயலாஞ் செயலாயின், அம்மரணம் நீங்கும்படித் தங்குலதெய்வத்தைத் தொழுதல், மரணத்துக்குரியவனாகிய காலனது வரவைத்ததித்தற் பொருட்டாதலாலும் அவ்வாறு செய்தும் காலன் வந்தேதீர்வானாக, அவனையே குலதெய்வமாகக் கொண்டு வணங்கவும் அவன் போதற்கு இடம் பெறாமென்குதவமொன்றான் மட்டுமவனெவல்லல் கூறப்பட்டது. என்னே—தடாக்கொடுமையின்கண்ணது.

37.

எழுத்தினா னீங்காதெண் னாலொழியா தேத்தி
வழுத்தினான் மாறாது மாண்ட - ஒழுக்கினால்
நேரமை சாலவுணர்வார் பெருந்தவம்
சாராமை சாலப் புலை.

(இ-ள்) . எழுத்தினான்ங்காது- (இறப்பும் பிறப்புமாகிய துன்பம்) கல்வியறிவினளவே நீங்காது, எண்ணலொழியாது- (கல்வியறிவின் காரியமாகிய) தியான அளவிலே நீங்காது, ஏத்திவழுத்தினான் மாறாது— (தியான காரியமாகிய) துதிக்குந் தோத்திரத்தினாலும் நீங்காது, மாண்ட ஒழுக்கினால் நேரமை சாலவுணர்வார் பெருந்தவம்— (இவைமுதலாகிய) மாசுநிமைப்பட்ட ஒழுக்கங்களினாலேயும் அவை தீர்த்துப் பேரின்பம் வாயாமை முற்றுங்கண்டதுறந்தோரது மாதவத்தினை, சாராமை சாலப்புலை— அடையாதிருத்தல் மிக்க அறிவீனமாம் (எ—று).

தோத்திரத்துக்குக் காரணம் தியானம், தியானத்துக்குக் காரணங்கல்வியறிவு. சுத்தமான கல்வியும், தியானமும் தோத்திரமுமாகிய ஒழுக்கங்கள் முத்தியைத் தருவன் அல்ல பெருந்தவமே தரும். சல்விமுதலியன இசற்கு கருவியாயுள்ளனவேயன்றி வேறல்ல ஆதலின். பெருந்தவம்-நீட்டை. வழுத்து—முதனிலைத் தொழிற் பெயர்.

தவம் போகாமை யெனவும் பாடாந்தரமுளது, அங்கு தவத்திற்குப்போகாமை யெனக்கூட்டுக. போகாமை—இல்லறத்தைத் துறந்து போகாமை. உணர்வார்—முக்காலத்துப் பொது பொருளது. 38.

சாவ தெளிதரிது சான்றாண்மை நல்லது
மேவ லெளிதரிது மெய்ப்போர்த்தல் - ஆவதன்கட்
சேற லெளிது நிலையரிது தெள்ளியராய்
வேற லெளிதரிது சொல்.

(இ-ள்) . சாவதெளிது—(தானே வந்து சாராமாதலின்) இறத்தல்எளியது, சான்றாண்மையரிது—(அதற்குமுன்) நல்லோனெனப்பேர்படைத்தல் அரியது, நல்லது மேவல்எளிது-நல்பொருளை வரும்பி (யதனை) யடைதல் எளியது, மெய்ப்போர்த்தல் அரிது—(தான்) சத்தியத்தையே (தனக்கு காப்பு செய்யும்) ஆடை யெனத்தரித்துக் கொள்ளல் அரியது, ஆவதன்கட்சேறலெளிது, (தனக்குத்துணை) ஆவதாகிய பெருந்தவத்திற்குச் செல்லலெளிது, நிலையறிது—(நீட்டை கைகூடும் வராயங்கு) நிலைத்தல் அரிது, (ஏனெனில்) தெள்ளியராயும் வேறலை எளிது (ஆக்கல்) அரிது (எனச்) சொல்-சுத்த ஞானியரான விடத்தும் (ஐந்தினையும்) வென்று அவித்தலை எளியகாரிய

மாகச் செய்தல் அரியநாகுமெனச் சொல்வாயாக (எ—று).
மாகே உ முன்னிலையை வருவித்துச் சொல்வாயாக எனக்
கூட்டுக.

தெள்ளியொன்றதனால், வேறற்கு ஐம்புலனே யாமென்ற
றிக.

உம்மை விகாரத்தாற்றொ க்கது-ஆக்கல், என, எச்சங்கள்.
ஐந்து புலன்களையும் வெல்லுதற்கண் அவர்க்குளதாம் அரு
மை கூறப்பட்டதேயன்றி அசாத்தியங்கூறியதன்று. 39.

உலையாமை யுற்றதற் கோடி யுயிரை
அலையாமை யையப் படாமை - நிலையாமை
தீர்க்கும்வாய் தேர்ந்து பசியுண்டி நீக்குவான்
நோக்கும்வாய் விண்ணி னுயர்வு.

(இ-ள்) உற்றதற் கோடியுலையாமை-தனக்குற்ற துன்பத்தை
நீக்குதற்கு ஒடித்தளராது, உயிரை யலையாமை—பிறருயிரை
வருத்தஞ் செய்யாது, ஐயப்படாமை—(மறுமையைப்பற்றி)
சந்தேகம் நினையாது, நிலையாமை தீர்க்கும் வாய் தேர்ந்து—நி
லையாத பிறப்பினை ஒழிக்கும் வழியறிந்து, பசி உண்டி நீக்கு
வான்—[பெருந்தவத்திற்கு இடையூறும்] பசினோமையும் உ
ணவு துகர்ச்சியையுநீக்கித் தவஞ்செய்தவன், நோக்குமவாய்
—உறைதற்கேயாராயுமிடம், விண்ணினுயர்வு—விண்ணுலகத்
தினுச்சி, [எ—று].

வாய்—வழி, பலவிடத்துங் காண்க.
வழியறிதல்—உபாயஞ்சூழ்தல். பிறருயிரை, பிறவுயிரை
யெனவுங்கொள்க. உண்டி, ஐம்புல துகாச்சியையுங்கூற வந்த
வர்தலையாயுள்ள உண்டி, என்ருர். அன்றியும் இதின் பரி
யாய நாமங்கள் பொதுவாய் அனுபவிக்கப்படும் பொருளுக்கா
தல் பெரும்பான்மை. உச்சி—மோகூழம், வீடு.

உலையாமை, அலையாமை, படாமை எதிர்மறை வினையெ
சம். நிலையாமை, யொன்றும் எதிர்மறைத் தொழிலாகுபெயர்.
40.

குறுகான் சிறியாரைக் கொள்ளான் புலால்பொய்
மறுகான் பிறர்பொருள் வெளவான் - இறுகானாய்
நடற் தவர்க்கீவா னாயி னெறி நூல்கள்
பாடற்ற பன்னு மிடத்து.

(இ-ள்). சிறியானாக் குறுகான்-கீழ்மக்களோடு சேராது, புலால் கொள்ளான்-புலாலுண்ணுதலை விரும்பாது, பொய்மறுகான்-பொய்புரையைக் கொண்டொழுகாது, பிறர்பொருள் வெளவான்-பிறர்பொருளை விரும்பாது, இறுகானாய்-பற்றுள்ளத்தால் மனம் இறுக்கங்கொள்ளாது, ஈடற்றூர்க் கீவானாயின்-தளர்ந்தார்க்கொன்று கொடுத்ததுதவ்வானாகில்-நெறிநூல்கள் பன்னுமிடத்து பாடற்ற-அறஞ் சொல்லும் நூல்கள் [இவனுக்கேர் தருமத்தை எடுத்துச்] சொல்லுங்காலத்துப் பயனற்றனவாம். [எ-று].

நெறி நூல்கள் பயன்படவேண்டுமெனின், இவனையன்றி மற்றோர்ச்குக் கூறிக்கொள்ளட்டும், இவன் அவ்வாறு நூல்களின் பயன்யாவையுந்தானே அடைந்துள்ளானாததால். அயலவயலவர் நூல் முதலியவாக இவர் மற்றிடத்துக் கூறலுங்காண்க. இறுகல்-தனக்குக் கிடைத்த பொருள்னை யீதற்கண்மனம்வராது இறுக்கிக்கொள்ளாதல்.

மறுகல்-சுழலல், கலங்கல். மெய்யைப் பொய்யாக் குமிடத்தும் பொய்யை மெய்யாக் குமிடத்தும் இன்மையை உண்மையாக் குமிடத்தும் படுஞ்செயல் 41.

கொல்லா னுடன்படான் கொல்வா ரினஞ்சேரான் புல்லான் பிறரில் புலான்மயங்கல் - செல்லான் குடிப்படுத்துக் கூழீந்தான் கொல்யானே யேறி அடிப்படுப்பான் மண்ணாண்டரசு,

(இ-ள்). கொல்லான்-[பிறிதோருயினாக்] கொல்லாமல், உடன்படான்-பிறர்புரியுங் கொலைக்கு முடன்படாது, கொல்லாரினஞ் சேரான்-கொலை புரிவோர் கூட்டத்தையுஞ் சாராமல், பிறரில் புல்லான்-பிறர் மனையானைச் சேராது, புலான் மயங்கல் செல்லான்-ஊனுண்டலோடு கலவாது, குடிப்படுத்து-குடிகளை நிறுத்தி, கூழீந்தான்-உணவு முதலியவற்றை கொடுத்து அன்பு செய்பவன், கொல்யானேயேறி-கொல்லுந் தன்மையையுடைய களிற்றி யானையிற் றவனிவந்து, மண்ணாண்டி-பூமியனைத்தும் ஓர் கோலோச்சி, அரசு-மற்ற அரசர்களை, அடிப்படுப்பான்-தன் பாதங்களிவந்து வீழ்ந்து வணங்கச் செய்வான், (எ-று.)

பவனிவரல், உலாப்போதல், ஊர்வலம் வரல், ஒருடொள்ளான. கோலோச்சல்-செங்கோல் செலுத்தல், மனுநீதி உறையோடு ஆளுதல்.

ஈயந்தான் எனவரினும் ஈத்து, என்னுமிடத்துய கரவொற்று
றுவராமம் காண்க. ஈந்தான் என்றே இருத்தல் வேண்டும்.

42.

சூதுவவான் பேரான் சுலாவுராயான் யார்திறத்தும்
வாதுவவான் மாதரார் சொற்றேரூன் - காதுதாழ்
வான்மசர வாரகுழையாய் மாதவர்க் கூணீந்தான்
தான்மகர வாய் மாடத் தான்;

(இ.ன்) காது தாழ்வான் மகரவார் குழையாய்-காதினை தாழ்ச்
செய்யா நின்ற பெரிய மகரமீன் போலும்வார்ந்த குண்டல்த்
தையுடையாய், சூது உவ்வான்-சூதாட்டத்தைச் காதுலியாது,
பேரான்-ஒன்றின் மறைந்து வஞ்சியாது, சுலாவுராயான்—
பயனில்லாத சொற்சளை விரித்துராயாமல், யார்திறத்தும்வா
து உவ்வான்—ஒருவரிடத்தும் மாறுபட்டுடைத்தலை காதுலி
யாது, மாதரார் சொற்றேரூன்—அரிவையர் சொல்லுக்குத் கா
தினைமனதோடு கொடாது, மாதவர்க்கு ஊணீந்தான்ரூன்—
தபோதனர்க்கு உணவு முதலிய கொடுத்து உபசரித்தவன்ரூ
ன், மகரவாய் மாடத்தான்—மகர சித்திரத்தையுடைய மா
டமாளிகையில் வாழ்பவனாவன் (எறு).

காதிபையுமென்வும் பாடர்ந்தரமுளது-காதுச்சூப் பொருந்
தும்படியான எனச்சொள்க;

பேர்த்தல்—பெயர்த்தல், விட்டுநீங்கல், நல்லொழுக்கம்
விட்டு நீங்கல், அப்பால் நீங்கியும் நீங்காதான்போல் வஞ்சித்
தொழுகல்;

சுலா, சுல, சுல்வு; என்வரும். 'சுற்று' என்னும்பொருள
து: c f. சுலாவிக்கழுவு; சுலாவியூற்று. 43:

பொய்யான்பொய் மேவான் புலாலுண்ணான் யாவனாடும்
வையான் வழிசீய்தது வாலடிசில் - நையாதே
ஈத்துண்பா னாகு மிருங்கடல்கூழ் மண்ணரசாய்ப்
பாத்துண்பா நேத்துண்பான் பாடு.

(இ.ள்). பொய்யான்-பொய்யுரையானாகி, பொய்மேவான்—
பிறர் கூறும் பொய்யினையும் விரும்பானாகி, புலாலுண்ண
ன்—ஊனுண்டலை மறுத்து, யாவனாயும் வையான்—யாவ
னாயும் நிந்தனைசெய்யாது, வழி சீத்து—வழியொதுக்கி, வா

லடி சில்லையாதே ஈத்துண்பான்—பால்போலு முணவீணைக்
 களிப்புடன் [அநிதிகளுக்கு] அளித்துத்தானுமுண்பவன்,
 இநங்கடல்குழ் மண்ணரசாய்—பெருங்கடல்குழந்த பூமிக்
 கு அரசனாய், பாத்துண்பான்—பருத்துண்பானும், பாடு ஏத்
 துண்பான்—தன் பெருமையை பிறர்பாராட்டக் கேட்டின்
 புறுவோனும், ஆகும்—ஆவான் (எ—று.)

பாத்துண்பான்—தன்னுடைய கருணையினாலும் வல்லமை
 யினாலும் குடியோம்புதலும் தானின் புறுதலும்.

வழிசீத்து-வழிவிலகி, வழியுண்டாக்கி. வழியுண்டாக்கல்.
 சாலேமரம் வைத்தல், தண்ணீர்பந்தர் அமைத்தல், குளம் வெ
 ட்டல், கிணறு எடுத்தல், சுமைதாங்கி வைத்தல், முதலியன
 பெருந்தருமம், அவற்றிற்றலையா யது வழி சீத்தல். வழியுண்
 டாக்கிய பின்னரே அவ்வழி நெடுக மற்றத் தரும மமைக்க
 வேண்டுமாதலால். சீய்த்து, சீ ராய்த்தான். 44.

இழுக்கா னியனெறி யின்னாத வெஃகான் [ன்
 வழுக்கான் மனைபொருள் வெளவான் - ஒழுக்கச்சு, கா
 செல்வான் செயிரிலூ ணீவா னரசாண்டு
 வெல்வான் விடுப்பான் விரைந்து.

(இ-ள்). இழுக்கானியனெறி-தானொழுக்கு நெறியைத் தட்டா
 து, இன்னாத வெஃகான்-பிறர்க்கு துன்பந்தருவனவற்றைச்
 செய்ய விரும்பாது; மனைவழுக்காது — பிரன்பனையானைப்
 பிழையாது, பொருள் வெளவான்-பிறர் பொருளைப் பற்றாது,
 ஒழுக்கத்தாற் செல்வான்—தான்செல்லத் தகுங்குல நெறியா
 லொழுக்கி, செயிரில் ஊண் ஈவான்—குற்றமற்ற உணவு அளி
 த்துதவுவான், அரசாண்டு—இராஜீஜியபரிபாலனஞ்செய்து,
 விடுப்பான் விடுப்பான் வெல்வான்—மாற்றரசரை வீலாவாக
 ளிக்கவெல்லான். (எ—று.)

பிழைத்தல்—நயத்தல் என்னும் அபராதஞ்செய்தல்.
 மனை—மனையாள்.

இல்—இல்லாளுக்காதல் 42ம் பாட்டில் காண்க.

இடவாகு பெயரென்பர். இதுமங்கலவழிக்கு.

அடுக்கடை பார்த்திருந்துண்பான். எனப்பிறர் மனையாள்
 கைபார்த்துண்பான் என்னும்பொருள் படக்கூறியதும் மற்ற
 னவுங்காண்க. விடுப்பான்—எதிர்காலவீணையெச்சம். 45.

களியான் கள்ளுண்ணான் களிப்பாரைக் காணான்
ஒளியான் விருந்திற் குலையான் - எளியாரை
எள்ளானீத் துண்பானே லேதமின் மண்ணாண்டு
கொள்வான் குடிவாழ்வான் கூர்ந்து.

(இ-ள்.) களியான்—[கள்ளினை உண்டு] களியாமலும், கள்ளு
ண்ணான்—கள்ளினை யுண்ணாமலும், களிப்பாரைக் காணான்—களி
ப்பாரை காணாமலும், விருந்திற்கு ஒளியான்—வந்த விருந்தின
ரையு'பசரித்தல் பயந்து ஒளியாமலும், விருத்தினர்க் குலையா
ன்—விருந்தினரை உபசரித்து மன நோகாமலும், எளியாரை
எள்ளான்—ஒன்றில்லாரை யிசழ்ந்துளையாமலும் ஈத்துண்
பானேல்- ஏற்றேற்குக்கொடுத்துத் தானுமுண்பானாயின், மண்
ணாண்டு கொள்வான்—தானே [தனிக் கோலால்] மண்ணை
த்தும் ஆண்டு கொள்வதுமன்றி, குடிவாழ்வான் கூர்ந்து—
குடிவாழ்வு கூர்வான்—தன் இல்லறவாழ்க்கையினுமோங்கி
வாழ்வான் [எ—று)

விருந்தொளியான் என்று பின் 48 வது வெண்பாவில்
வருதலுங்காண்க. 45.

பெரியார்சொற் பேணிப் பிறழாது நின்று
பரியா ரடியார்ப் பரியான் - கரியார்சொல்
தேறா னியையான் தெளிந்தடிசி லீத்துண்பான்
மாறான் மண்ணாளுமாமற்று.

(இ-ள்). பெரியோர் சொற்பேணி— [ஒழுக்கத்திற்] பெரி
யோரது உறுதிமொழியினைப் போற்றி, பிறழாது நின்று—
[அவ்வொழுக்குத்தக] வருவாது நிலைத்து, பரியாரடியார்ப்
பரியான்—அன்பு நிறைந்த அடியவரைவிட்டு [அவர்ச்குக்கரு
ணை செய்தலினின்று] நீங்காது-கரியார்சொற்றேறான்—மரு
ணீங்காரது சொல்லைச் சொல்லெனக்கொள்ளாது, இயையான்—
அவரோடு பொருந்தாது, தெளிந்து-வேள்வியின்பயனறிந்து,
ஈத்துண்பான்—பஞ்சுத்துண்டவன், மாறான் மண்ணாளுமாம்—
[இராஜ்ஜியத்தனைவிட்டு] நீங்காதவராய் பூபியனைததும்
ஆளும் அரசன் ஆயன். (எ—று.)

மற்று. அசை. ஆளும், ஆம்—ஆன்பால்.

1st பரி-அன்பு, வழி, வழிபாடு. ஆர்-நிறைந்த. வினைத்தொகை.
2nd பரியான்—நீங்கான், 47.

வேற்றரவஞ் சேரான் விருந்தொளியான் தன்னில்லு
 சோற்றரவஞ்சொல்லியுண்பானாயின்-மாற்றரவம் [ள்
 கேளான் கிளையோம்பிக் கேடி லர்சனாய்
 வாளான்மண் ணாண்டு வரும்.

(இ-ள்). வேற்றரவஞ்சேரான்—பழிதருஞ் செயலை விரும்
 பானாகி, விருந்தொளியான்—வந்தவிருந்தினர்க்கஞ்சி ஒளியா
 மல், தன்னில்லுள் சோற்றரவஞ் சொல்லி யுண்பானாயின்—
 தன் இல்லத்தில் [பிறர் வந்துண்ணும் படியாகத்] தான் உண்
 ணுஞ் செய்தியை யறிவித்துப்பின் ஒருவன் உண்பானாயின்;
 மாற்றரவங்கேளான்—பகையரசர் [உளர் என்னும் மாத்திரை
 ச்] சொல்லுங் கேட்கவேண்டானாய், கிளையோம்பி—தன்குடும்பப்
 பாதுகாப்புப்பெற்று, கேடி லர்சனாய்—அழிவில்லாத அரசரி
 மையுடையனாய், வாளான் மண்ணாண்டிவரும்—வளாயுதத்
 தால் வெல்லும் பூமியினை ஆண்டுகொண்டிருப்பான் (எ-று).

அரவம்—ஒசை, புகழ். வேற்றரவம்—இசுழ். நிந்தை. தன்
 னில்லுள் ஏன்பதை இடைநீலத் தீவகமாகக் கொள்ளாமை
 இல்லம் நோக்கிவந்த விருந்துந், தான்புறத்தே கண்டழைக்க
 த்தகும் விருந்தும் பொருந்துதற்கென்க:

ஆண்டு வரும் என்ற பொருளாற்றல் அளவில் நீழி ஆள்
 வன், என்ப்பொருள் கிடைத்தல் காண்க.

நீழி ஆளுதலாவது தானே தன்சந்தி ருபமாயுமிருந்தா
 ளுதல். 48.

யானை குதிரைபொன் கன்னியே யர்நிரையோ
 டேனை யொழிந்தவிவை யெல்லாம் - ஆனெய்யர்
 லெண்ணாய் மாதவார்ச்சு ணீய்ந்தான் வயிச்சிர
 வண்ணாய் வாழ்வான் வகுத்து.

(இ-ள்). யானை-யானையும்: குதிரை-குதிரையும், டொன்-சொர்
 ன்னமும், கன்னி—கன்னிகையும், ஆதிரையோடு—மசுவின்
 கூட்டத்தோடும், ஏனைஒழிந்த-மற்றப்பொருள்களோடும், இ
 வை யெல்லாம்—இப்பொருள்களை யெல்லாம், எண்ணாய் ஈந்
 தான்—வேண்டிய அவரவர்க்கே வகையறிந்து ஈந்தவனும்,
 மாதவர்க்கு ஆனெய்யால் ஊணீந்தான்—தபோதனர்க்குப் பசுவி
 னெய்யோடுண்டியளித் தன்புசெய்தவனும், [ஆசிய ஒருவன்]

வயிச்சிரவண்ணனாய் வகுத்து வாழ்வான்—குபேரப்பட்ட
பெற்று வாழ்வான் [எ—று].

ஒழிந்த—இறந்தகாலவினையாலினையும் பெயர்.

எண்ணனாய்—என்றமாத்நிரையில் எவர் எவர் எதுவிரும்
புவாரோ அவரவர்க்கு அதை யளித்தலும், மாத்வர்க்கு ஆனெ
ய்யோடளாவிய ஊணிதிதலும் கிடைத்தமை காண்க.

வகுத்து வாழ்வான்—வகுத்து, என்னுஞ்சொல் பிராகிர்த
மாகி, பகுத்து எனவழங்கி செல்வத்திற்கும் பெருமைச்சூம்
வழங்கும். c f. அவன் பகுத்துக் கொழிக்கிரான். 49.

எள்ளே பருத்தியே யெண்ணெயெழுத்தாண்ட
வள்ளே துணியேயிவற்றேடு—கொள்ளென
அன்புற்ற சனங்கொடுத்தான்றுணையினே
டின்புற்று வாழ்வானியைந்து.

(இ-ள்). அன்புற்று—அன்புடன், அசனம்—உணவினையும்,
எள்ளே—எள்ளினாலாகிய எண்ணெயையும், பருத்தியே—
பருத்தியினாலாகிய உடுக்கையையும், (அளித்து) எண்ணே எழுத்
தே—கணிதநூலையும் இலக்கணநூலையும், ஆண்டவள்ளே து
ணியே யிவற்றேடு—பயன்படும் நுட்பத்தோடும் (ஐயம்
திரிபு நீங்கிய) தெளிந்தவறிவோடும், கொள்ளெனக் கொடுத்
தான்—(கொள்வோர்க்கு) மனசாரக்கொடுத்தவன், துணையி
னேடின்புற்று இசைந்து வாழ்வான்—தன்மனைவியுடனின்
பம் அளவீ வாழ்வான் (எ—று).

கொள்வோர்—மாணாக்கர். எள், பருத்தி—கருவி ஆகுபெ
யர்கள். வள்—கூர்மை, நுணுக்கம், நுட்பம். இதனால் வழிப
டுவோராகிய மாணாக்கர்க்குதவி கூறப்பட்டது. எள், பருத்தி
—'பகடுநடந்தகூழ்' என்னுங்கருத்துக் கிசையவந்த தெனினு
மாம்.

ஆறு பொருள் வெளி.

1. அசனம்.	4. எண்ணெழுத்து.
2. எண்ணெய்.	5. வள் (நுட்பம்).
3. உடை.	6. துணிவு.

என்னு மெழுத்தும் வேருக்கின், ஏழு பொருளுங்கண்ட
சருக்கனாயுங் கைக்கொள்க.

பதவுரை பொழிப்புரையுமாயது முற்றுங்காண்க.

இலக்கணத்தெளிவு.

I.

1. இவ்வுலகத்திலு மற்றெங்கும் நாம் கண்ணால் பார்க்கக்கூடியதும். மனசால் உத்தேசிச்சகக் கூடியதுமாகிய எல்லாம் பொருளென்னப்படும்.

2. அப்பொருள் (1) இயற்கைப்பொருளென்றும், (2) செயற்கைப் பொருளென்றும் இரண்டிவகைப்படும்.

பூமி, மலை, கடல், இயற்கைப்பொருள். } உ-ம்.
வீடு, கோபுரம், வாவி, செயற்கைப்பொருள். }

3. இவ்வகைப்பொருள்களின் பேதாபேதங்களைப் பகுத்தறியும்படி ஒவ்வொன்றும் தனித்தனிப் பெயர் பெறும்.

4.—இந்தப் பெயரானது இடுகுறியாய் வருதலும் காரணம் பற்றி வருதலுமுண்டு.

மரம், பனை. முதலியன இடுகுறிப்பெயர். } உ-ம்.
அணி, முடி முதலியன காரணப்பெயர். }

5. பொருள்களுக்கு இவ்விதமாய் வந்த பெயரைச் சுட்டி நிற்குஞ்சொல் பெயர்ச்சொல் என்னப்படும்.

II.

6. இப்பொருள்கள் தத்தமக்குரிய செயல்களையுமுடையன வாம்.

7. செயலும் இயற்கைச் செயலெனவுஞ் செயற்கைச் செயலெனவும் இருவகைப்படும்.

8. இயற்கைக் செயலாவது ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் இயற்கையாயமைந்துள்ள குணமேயாம். குணம், பண்பெனவும் படும்.

9. பொருள்களுக்கிவ்விதமாயமைந்துள்ள பண்பைச்சுட்டி நிற்குஞ்சொல் பண்புச்சொல் என்னப்படும். செம்மை, சிறுமை முதலியன பண்புகுறிக்குஞ் சொற்களாம். (உ-ம்)

10. செயற்கைச் செயலாவது ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் இயற்கையாயமைந்துள்ள குணத்தின் வழியாலேனும் வேறு காரணங்களினாலேனும் அப்பொருள்கள் புடைபெயர்ந்துசெய்ப்புடத்தல், வருதல் முதலிய தொழில்களேயாம். செயல், தொழில், வினை, ஒரு பொருளான.

11. பொருள்சள் இவ்வீதமாய்ச் செய்யுந் தொழிலைச் சுட்டிச் சிற்சூஞ் சொல் வினைச்சொல் என்னப்படும்.
நட, வா, மடி. முதலியன வினைச்சொற்களாம். (உ.ம்)

III.

12. இப்பொருள்சளையும், அவற்றின் தன்மையையுஞ் செயலையும் நாமனைவரும் ஒரு தன்மையாக அறிந்து கொள்ளும் படிக்கும் நம்மில் ஒருவர் விசேஷமாயறிந்துள்ளதை மற்றவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளும்படிக்கும் கராணசரராகிய அநாதி முத்தசித்தர் தாமேனும் தம்வழிநின்ற மஹான்கள் வழியேனும் அநேக பாலைகளை நித்தியப் பொருள்சளாக உண்டாக்கியிருக்கிறார்.

13. இவ்வாறு வந்த அநேக பாலைகளுள்ளும் இத்தேசத்தில் வழங்கிக்கணக்கிட்டு வருவன பதினெட்டேயாம்.

அவை வருமாறு:—

1. தமிழ்.	7. குடகம்.	13. வங்கம்.
2. சிங்களம்	8. கொங்கடம்.	14. சங்கம்.
3. சோனகம்.	9. கன்னடம்.	15. மகதம்.
4. சாவசம்.	10. கொல்லம்.	16. கடாரம்.
5. சீனம்.	11. தெலுங்கம்.	17. கவுடம்.
6. துழுவம்.	12. கலிங்கம்.	18. சூசலம்.

14. இவையுமற்றுள்ள பாலைகளுஞ் சப்தத்தாலும் உருவத்தாலும் பேதமுடையனவாவதன்றிப் பெரும்பான்மை ஒத்து நிற்கும்.

15. இவற்றுள் தமிழ் உருவாய் விளங்கும் இலக்கியத்தின் அமைதியாகிய இலக்கண நூலைப்பற்றித் தெளிவுபடக் கூறமிடத்து.

16. தமிழ், செந்தமிழ் எனவுங் கொடுந்தமிழ் எனவும் இருவிதப்படும்.

17. சந்தனப்பொதியச் செந்தமிழ் முனியுஞ் செளந்தர பண்டியனெனநூற் தமிழ் நாடனுஞ், சங்கப்புல வருந்தழைத்தினிதிருந்த மங்கலப்பாண்டிவளநாடே செந்தமிழ் வழங்கும் நாடாகும்.

18.

1. தென்பாண்டி.	5. வேண்.	9. அருவாவடதலை.
2. குட்டம்.	6. பூழி.	10. சீதம்.
3. குடம்.	7. பன்றி.	11. மலைநாடு.
4. கற்கா.	8. அருவா.	12. புனாடு.

இப்பணிரண்டு நாடுகளுமே கொடுந்தமிழ் வழங்கும் நாடுகளாம்.

To be continued.

TRANSLATION OF ELATHI.

1. O thou whose tresses are adorned with flowers! A wide spread reputation, prosperity, praise, an active life, learning, charity, these six adorn only those who are born in a noble family and live strictly according to the Vedas.

2. O thou whose tresses are adorned with flowers full of honey! He will excel not only those of this world; but also the Gods, who will not be accessory to the act of killing, who will not himself kill, who abhors feeding on flesh, who will not inflict any pain on his fellow creatures, who will not practise deception and who will not be induced by any thing to give up his position.

3. To undergo austerities is easy; but to give alms is difficult. It is difficult for worthy persons to do any thing wrong; to attain greatness is easy for them. Deviation from virtue is necessarily followed by a future birth; in which birth it will be very difficult to get rid of the distresses peculiar to it.

4. To get rid of one's own distress, to refrain from despising others, to avoid low company, to relieve a neighbour's distress, to live so as to avoid censure, to speak kindly to others, — a man who can do these things does not require the aid of the ethical precepts of learned people.

5. He who never tells a lie to benefit himself, or to benefit his friend, who speaks only the truth, who never sets his affection on any property as being his own, who does not believe the fine words of women adorned with flowers, and who is not puffed up by prosperity, possesses all the virtues described by other learned persons.

To be continued.

இந்நூல சைவராலேயே செய்யப்பட்டதென்பதற்குத்
துணிவு 'பார்ப்பார்' என்னு முநனினைப்புடைய 54ம் வெள்ள
பாவாலும், 'அறுவர் தந்நூலும்' என்னு முநனினைப்புடைய
75ம் வெள்ளபாவாலும் மற்றெங்குங்குங் கண்டு கொள்சு.

ஏலாதி—ஓர்மருந்து, முப்பிணிவினை தீர்ப்பது,
" இந்நூல், முக்குணவினை தீர்ப்பது.

Translation of வரதீ will be sent gratis.

இலக்கணத்தின் வு.
(In the Press).

And

வரதீ. Price 6. Annas. Each.

Apply to R. S. Sheppard Esquire. B. A.
Principal.

Hindu College Tinnevely.

462
21